

Ikt. sz.: FVB/51-1/2013.

FVB-27/2013. sz. ülés
(FVB-129/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Fogyasztóvédelmi bizottságának**
2013. szeptember 30-án, hétfőn, 10 óra 10 perctől kezdődően
a Képviselői Irodaház 562. számú termében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend ismertetése és elfogadása</i>	5
<i>Egyes törvényeknek a rezsicsökkentés végrehajtásához szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12491. szám) (Németh Szilárd István (Fidesz) képviselő önálló indítványa) (Általános vita)</i>	6
<i>Németh Szilárd István (Fidesz) hozzászólása</i>	6
<i>Hízó Ferenc helyettes államtitkár (NFM) hozzászólása</i>	6
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	7
<i>Válaszok</i>	16
<i>Szavazás</i>	21
<i>Az élelmiszerlánc-biztonságról szóló beszámoló (J/11703. szám) (Általános vita)</i>	21
<i>Dr. Kardeván Endre államtitkár (VM) hozzászólása</i>	21
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	23
<i>Válaszok</i>	25
<i>Szavazás</i>	28
<i>A devizahitel-követelések okán fizetésekteleenné vált természetes személyek helyzetének átfogó rendezéséről szóló határozati javaslat (H612009. szám) (Vona Gábor és Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselők önálló indítványa) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről)</i>	28
<i>Z. Kárpát Dániel (Jobbik) hozzászólása</i>	28
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	30
<i>Válaszok</i>	33
<i>Szavazás</i>	34
<i>Egyebek</i>	34

Napirendi javaslat

1. Az élelmiszerlánc-biztonságról szóló beszámoló (J/11703. szám)
(Általános vita)
2. Egyes törvényeknek a rezsicsökkentés végrehajtásához szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12490. szám)
(Németh Szilárd István (Fidesz) képviselő önálló indítványa)
(Általános vita)
3. A devizahitel-követelések okán fizetéseképtelenné vált természetes személyek helyzetének átfogó rendezéséről szóló határozati javaslat (H/12009. szám)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Simon Gábor** (MSZP), a bizottság elnöke
Szabó Zsolt (Fidesz), a bizottság alelnöke

Boldog István (Fidesz)
Földesi Gyula (Fidesz)
Kontur Pál (Fidesz)
Mágori Józsefné (Fidesz)
Németh Szilárd István (Fidesz)
Örvendi László (Fidesz)
Sági István (Fidesz)
Spaller Endre (KDNP)
Tóth Csaba (MSZP)
Szilágyi György (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Zsigó Róbert (Fidesz) Szabó Zsoltnak (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz) Mágori Józsefnének (Fidesz)
László Tamás (Fidesz) Örvendi Lászlónak (Fidesz)
Mágori Józsefné (Fidesz) távolléte idejére Földesi Gyulának (Fidesz)
Németh Szilárd István (Fidesz) távolléte idejére Boldog Istvánnak (Fidesz)
Örvendi László (Fidesz) távolléte idejére Sági Istvánnak (Fidesz)
Simonka György (Fidesz) Spaller Endrének (KDNP)
Varga Gábor (Fidesz) Kontur Pálnak (Fidesz)
Tóbiás József (MSZP) Tóth Csabának (MSZP)
Ertsey Katalin (LMP) Simon Gábornak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Kardeván Endre államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium)
Fekete László gazdasági igazgató (Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal)
Hízó Ferenc helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 10 perc)

Elnöki bevezető, a napirend ismertetése és elfogadása

SIMON GÁBOR (MSZP), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Tisztelettel köszöntöm a Fogyasztóvédelmi bizottság ülésén megjelent képviselőtársaimat. Külön köszöntöm a napirendhez érkezett előadóinkat, valamint az ülés iránt érdeklődő szakmai civil szervezetek képviselőit, továbbá a média jeles képviselőit.

Először is szeretném tájékoztatni a bizottságot arról, hogy az Országgyűlés szeptember 23-i döntésének megfelelően a bizottság létszáma 21 főre emelkedett. Ennek eredményeként régi új tagként újra a bizottsági ülésen köszönhetjük Ertsey Katalin képviselő asszonyt az LMP képviseletében, és két új tagja is van a bizottságunknak, Kontur Pál és Németh Szilárd István urak a Fidesz-frakció képviseletében. Köszöntöm önöket, jó munkát kívánok mindannyiuknak a bizottsági ülésen! Bizonyára tapasztalni fogják, hogy ez a bizottság sok szempontból, mondhatom azt is, más, mint más bizottságok, és nemcsak a témafeldolgozásban, hanem annak hangnemét, stílusát, orientációját is idehozva.

Az ülést megelőzően kaptam egy kérést a többségi parlamenti frakciók részéről, amely arra irányult, hogy a T/12491. számú képviselői önálló indítványt, amelynek jegyzője Németh Szilárd István képviselő úr, az előterjesztőnek egy további kötelezettsége végett tárgyaljuk első napirendi pontként és ezzel módosítsuk a napirendünket.

Tisztelt Bizottság! Én ennek a javaslatnak jegyében, konzultálva az élelmiszerlánc-biztonságról szóló beszámolót jegyző tárca képviselőjével, ezt a javaslatot befogadom, és úgy fogom előterjeszteni a napirendet, hogy már ennek a javaslatnak a birtokában fogom az új napirendet a bizottság elé tární. Mielőtt ide eljutunk, szeretném a bizottság és a jegyzőkönyv számára jelezni, hogy a bizottság határozatképes, az ellenzéki és a kormányoldalon is a képviselők jelen vannak, és a frakciók képviseletében készek arra, hogy a mai munkában érdemi módon részt vegyenek.

Az első döntésünk a napirendre vonatkozik. Ahogy azt az előbb is jeleztem, az 1. napirendi pont keretében az egyes törvényeknek a rezsicsökkentés végrehajtásához szükséges módosításáról szóló T/12491. számú törvényjavaslatot tárgyaljuk, amely Németh Szilárd önálló indítványa. Ennek az általános vitára való alkalmasságát fogjuk lefolytatni. Az indítványt egyébként a Gazdasági és informatikai bizottság is tárgyalja, és a tárgysorozatba-vétel ott fog megtörténni. A mi mostani döntésünk akkor lép életbe, amikor a Gazdasági bizottság ezt a feladatot elvégezte és tárgysorozatba vette az említett előterjesztést.

A második napirendi pont keretében az élelmiszerlánc-biztonságról szóló J/11703. számú előterjesztést fogjuk megtárgyalni, ennek az általános vitára való alkalmasságáról fogunk döntení.

Harmadik napirendi pontként a devizahitel-követelések okán fizetéseképtelenné vált természetes személyek helyzetének átfogó rendezéséről szóló H/12009. számú határozati javaslata következik, ezt Z. Kárpát Dániel és Vona Gábor Jobbik-képviselők jegyzik. Örömmel látom, hogy a bizottsági ülésen korábbi tagunk, Z. Kárpát Dániel képviselő úr is részt vesz, minden bizonnyal ő lesz az előterjesztője ennek a napirendnek. A döntésünk a tárgysorozatba-vételről fog szólní.

A negyedik napirendi pontunk az „egyebek”.

Tisztelt Bizottság! Ha egyéb javaslat nincs a napirenddel kapcsolatban, akkor azt kérem, hogy döntsünk a napirendről. Aki egyetért az előterjesztett napirenddel, kérem, szavazza meg! (Szavazás.) Köszönöm szépen. A bizottság egyhangúlag elfogadta a napirendet.

Egyes törvényeknek a rezsicsökkentés végrehajtásához szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12491. szám) (Németh Szilárd István (Fidesz) képviselő önálló indítványa) (Általános vita)

Így nincs akadálya annak, hogy az első napirendi pont tárgyalását megkezdjük. Az egyes törvényeknek a rezsicsökkentés végrehajtásához szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat tárgyalásába kezdünk bele. Ahogy ezt az előbb említettem, a mai délelőtt folyamán a Gazdasági és informatikai bizottság is tárgyalja az előterjesztést. A kijelölés alapján a tárgysorozatba-vételhez való döntést a Gazdasági és informatikai bizottság végzi el, de mint kijelölt bizottság, megtárgyaljuk a javaslatot és azt követően, a Gazdasági bizottság döntését követően fog a mi javaslatunkban elfoglalt álláspont is érvényesülni. Jól látom, hogy a kormány képviselőjében és a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium részéről is itt vannak a kollégák. Nyilvánvalóan először az előterjesztőnek, Németh Szilárd úrnak fogom megadni a szólás lehetőségét, aztán pedig a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium képviselőjében jelenlévő, egyébként a bizottsági ülésen rendszeresen feladatot vállaló kollégáknak, és azt követően kinyitjuk a vitát. Kérdések, vélemények hangzanak el, aztán a reagálás, majd a végén az általános vitára való alkalmasságról való döntés a mai teendők az első napirendi pont keretében.

Ennek jegyében átadom a szót mint előterjesztőnek új bizottsági tagunknak, Németh Szilárdnak. Képviselő úr, öné a szó.

Németh Szilárd István (Fidesz) hozzászólása

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Jelenlévők! Nincs kiegészítenivalóm a törvényjavaslathoz. A normaszövegben, azt gondolom, elég világos az a cél, amit követni szeretnénk, illetve az indoklásban pedig részletesen is megindokoltam, hogy milyen eszközöket szeretnénk abban a tekintetben érvényesíteni, hogy az újabb 11,1 százalékos háztartási energiaár-csökkentés, úgynevezett rezsicsökkentés november 1-jével valóra válhasson, és így a 2012. évi árakhoz képest mind a 4 millió magyar háztartásban 20 százalékkal kevesebbet kelljen fizetni a gázért, a villanyért és a távfűtésért. Köszönöm. Várom a kérdéseket és a hozzászólásokat.

ELNÖK: Köszönjük szépen az előterjesztőnek a rövid felvezetést. Ahogy ezt ígértem, amennyiben az előterjesztéssel kapcsolatban a kormány ki kívánja fejteni az álláspontját, akkor erre én lehetőséget teremtek. Önöké a szó. A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának adom meg a szót. Tessék parancsolni!

Hízó Ferenc helyettes államtitkár (NFM) hozzászólása

HÍZÓ FERENC helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Tekintettel arra, hogy a javaslat alapvetően a kormány szándékaival egybeesik, így a tárca mindenképpen támogatja az előterjesztést.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miután megismertük a tárca álláspontját is, úgy vélem, hogy ismerjük meg a bizottságban dolgozó képviselők, illetve frakciók álláspontját is. Aki szólni kíván az előterjesztéssel kapcsolatban, kérem, jelezze, megadom neki a szót, hogy érdemi módon az általános vitára való alkalmasságra vonatkozó döntést megelőző vitát le tudjuk folytatni. Aki szólni kíván, kérem, jelezze! *(Nincs jelentkező.)* Egyszerűsíttem a helyzetet, az elnök szólna néhány szót. Alelnök úr, köszönöm, hogy szót ad.

(Az ülés vezetését Szabó Zsolt, a bizottság alelnöke veszi át.

ELNÖK: Öné a szó, elnök úr.

Kérdések, hozzászólások

SIMON GÁBOR (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Örömmel látjuk először a mi bizottságunkban tagként és előterjesztőként is Németh Szilárd képviselő urat. Ez nem az első előterjesztés, amely a rezsicsökkentés körében a bizottság előtt van, amelyet a bizottság megtárgyal. Első pillanatoktól kezdve végigkíséri ezeket az előterjesztéseket az a kettős érzés, hogy miközben az egyik oldalon a lakosság jelenlegi teherviselő képességét valamilyen módon csökkentő intézkedéseket támogatjuk, aközben végig érezzük azt, hogy a rezsicsökkentés előterjesztéseiben ezek az előterjesztések féloldalasak. Féloldalasak, merthogy például arra a kérdésre, amelyben egyébként most úgy látom, hogy a miniszterelnök úr és Németh Szilárd képviselő úr között kibontakozott egy koncepcionális vita, ezt majd önök eldöntik egymás között, csak aggódom a képviselő úrért, nem lesz-e baj ebből, mert a miniszterelnök úr elég egyértelműen állást foglalt abban, hogy ezen rezsicsökkentések, amelyek egyébként a lakossági terheket csökkentik, nem lehet, hogy egy az egyben a magyarországi vállalkozásokra terhelődjenek át, hiszen ennek a költségei előbb-utóbb úgyis a lakossághoz fognak szivárogni. Talán még idézni is tudnám azt az interjúját a miniszterelnök úrnak, amelyben elég világosan kifejtette, hogy számára elfogadhatatlan. Most mégis látunk egy olyan előterjesztést Németh Szilárd képviselő úr által jegyezve, amely egyébként ezeket a terheket újra a vállalkozásokra terheli át, a magyarországi mikro-, kis- és középvállalkozásokra és nem máshova. Ez egy koncepcionális vita. Nyilvánvalóan én csak aggódni tudok a képviselő úr karrierjéért, hogy nem lesz-e abból baj, hogy ennyire nyilvánvalóan szembemegy a miniszterelnök úr szakmai álláspontjával.

Van egy másik probléma, ez az E.ON-hoz kapcsolódik. Ez is része az előterjesztésnek. Ma már az a kérdőjeles, és az előterjesztés ezt a kérdést nyitva hagyja, hogy vajon akkor mi is volt az oka annak, hogy megvettük az E.ON-t, merthogy az előterjesztés elég ambivalensen viszonyul ehhez a kérdéshez. Nem tudom, hogy szakmailag pontosan átolvasták-e, hogy mit tartalmaz.

A harmadik megjegyzésem az MVM extraprofitjára vonatkozik. Nem derül ki számunkra világosan, hogy az MVM extraprofitja tabu továbbra is, vagy esetlegesen ott lehet valamilyen módon a költségvállalásban szerepet vállalni. Mind ez idáig azt láttuk, hogy az MVM extraprofitja tabu volt, ott nem érvényesült a vállalkozásokra, vállalatokra áthárított költség fogalma. Érdeklődnék, hogy ez továbbra is így van, vagy nem így van.

Van egy elvi dilemma, szerintem előbb-utóbb érdemes erről is szót váltani. Nagyon sokan sokszor elmondják azt, és mostanában látom, hogy ez egyre inkább egy kézzel fogható álláspont lesz, hogy Magyarországon nem önmagában csak a rezszi költségeivel van probléma vagy annak a magas voltával, hanem a probléma úgy áll elő, ha ezt a magyarországi bérekhez viszonyítjuk. Igazából Magyarországon az elsődleges probléma a bérek alacsony szintje, és ehhez kapcsolódva tekinthető magasnak a rezszi. Érdemes volna végiggondolni arról az oldalról, hogy ezt a dilemmát önök fel tudják-e, fel akarják-e valamilyen módon oldani.

Végig a rezsicsökkentéssel kapcsolatban mindig elmondtuk azt, hogy az a rezsicsökkentési kampány, amit önök folytatnak, még ha mérsékeli is a családok terheit, egy igazságtalan és fenntarthatatlan rezsicsökkentési kampány. Ebben nagyon komoly aggályokat is megfogalmaznak magában a szférában dolgozók.

Az igazságtalanság oka nagyon egyszerű, ugyanolyan, mint a 16 százalékos egykulcsos személyi jövedelemadó, a nagyfogyasztót nagyobb arányban támogatjuk, a kisfogyasztót kisebb arányban. Nagyon helyes volna, ha egyébként ebbe az igazságosság

tétele is belekerülne, hiszen önök egy helyütt azt mondják, hogy ez egy gazdaságpolitikai intézkedés, egy másik helyütt pedig azt mondják, hogy társadalompolitikai. Ha társadalompolitikai, akkor azt gondolom, hogy a jogos igazságosság, a társadalmi elvárás azt mondaná, hogy a mondjuk Budapest XVIII. kerületében, Pestszentlőrincen, Pestszentimrén lakó kisnyugdíjas nagyobb arányban részesüljön a rezsicsökkentésből, mint mondjuk a Budapest elitkerületében lakó, nagy négyzetméterű és mondjuk uszodamedencét fűtő háztulajdonos. Gondolom, a vidéki képviselőtársaim is egyetérthetnek ezzel, hogy ha hazamennek és otthon erről beszélgetnek, már ahol egyébként van vezetékes gáz vagy villany, akkor ez nyilvánvalóan hozzátartozik. Szívesen megvitatom ezt önökkel bármelyik lakossági fórumon, nem itt, a bizottsági ülés keretében, mert ezt nem ennek szenteljük, hogy vajon ennek az igazságossága így megteremthető-e.

Az Autonóm Szakszervezetek Szövetségének az elnöke a rezsicsökkentéssel kapcsolatban adott egy nyilatkozatot, ahol elmondta azt, hogy már most látják azt, most tapasztalják azt - ugye szakszervezetről, nem cégről, nem vállalkozásról beszélünk -, hogy a terhek hatására elmarad a béremelés, azt látják, hogy folyamatossá kezd válni az elbocsátás, és hogy a cégek első körben minden olyan fejlesztést leállítanak, amelyek a hálózati biztonsághoz, a fogyasztói biztonsághoz járulnak hozzá.

Ugyancsak a Települési Önkormányzatok Országos Szövetsége azt jelzi, hogy például a távhőszolgáltató cégeknél az újabb rezsicsökkentés ismételt kompenzációt tesz lehetővé. Ez - csak azért mondom, hogy mindannyian értsük - a kompenzáció az állami költségvetésből, a közös pénzből jár vagy fog megtörténni.

Ugyancsak szakértők, egymástól független szakértők jelzik azt, hogy ez a rezsicsökkentés nem kedvez az energiahatékonyságnak, nem kedvez a fejlesztéseknek. Ez a rezsicsökkentés pazarlásra ösztönöz, hiszen azt mondja, hogy minél nagyobb fogyasztó vagy, annál nagyobb módon fogom a támogatást számodra biztosítani. Igazából a kisfogyasztók érdekeit jobban figyelembe vevő megoldása ennek a javaslatnak továbbra sincs.

Az elején mondtam egy elvi mondatot. Jelen pillanatban a magyar családokat sújtó intézkedések következtében minden olyan javaslatot támogatnunk kell, amely egyébként ezeket a terheket mérsékeli, de jó lenne, ha már egyszer az előterjesztők meghallanák azokat az érveket is, amelyek nem politikai, hanem szakmai érvek, amelyeket egyébként érdemes volna megfontolás tárgyává tenni, amikor ezeket az előterjesztéseket elkészítik.

Az utolsó megjegyzésem pedig az, hogy állandóan vita folyik arról, hogy az energiahordozók ára melyik kormányzati szakaszban hogyan növekedett. Elöttem van a KSH szeptember 20-i előterjesztése - a Központi Statisztikai Hivatal nem ellenzéki szervezet, egy kormányzathoz kapcsolódó szervezet -, amely azt mondja például, hogy sajnálatosan az a kormányzati kommunikáció nem igaz, hogy az elmúlt két és fél évben... *(Németh Szilárd István: KSH-jelentés?)* KSH-jelentés. Idézek, szó szerint idézem, de képviselő úr, azt kérem, hogy majd akkor szóljon, amikor önnek lehetősége van erre. Lehetséges, hogy a parlamenti vitában bekiabálunk egymásnak, itt ez nem szokott történni a bizottsági ülésen. Nagy türelmet és nagy toleranciát kérek öntől *(Németh Szilárd István: Hozzá kell szokni!)*, toleranciát kérek, és majd azt követően előterjesztőként mindenre meg fog válaszolni. A KSH itt lévő MTI-s közleményéből idézek: a KSH adatai árnyalják a kormányzati kommunikáció által fehérre-feketére festett képet például azzal, hogy a rezsicsökkentések az elmúlt két és fél évben igen is emelkedtek - mondja a KSH. Például a vezetékes gáz ára az áfaemelésnél is gyorsabban, tehát a 27 százalékos áfaemelésnél is gyorsabban, 18,3 százalékkal emelkedett 2010 és '12 között; például az energiaköltségek valós emelkedését jól tükrözi a 95-ös benzin átlagárának a változása, ugyanis az üzemanyagpiac stb., stb. Ez utóbbit jól tükrözi a propán-bután gáz árának a változása, 29,4 százalékos, egyébként az üzemanyagárak 26,8 százalékos emelkedése. Csak azért mondtam, mielőtt a rezsiháborúban újabb frontokat nyitnak, hogy munícióval is jöjjenek ebbe az összecsapásba. Nyilvánvalóan ez mind hozzátartozik.

Ezért a frakcióom álláspontja az, képviselő úr, mint előterjesztő, hogy az elmúlt 2,5-3 év tekintetében támogatjuk ezt az előterjesztést, de legalább 3-4 olyan szakmai javaslatot teszünk és tettünk önök számára, amit érdemes volna a következő előterjesztésükbe belefoglalni. Talán ebből a legfontosabbnak azt tartom, ami a társadalmi igazságosság ügye. Ön is Csepelen minden bizonnyal nem a luxusingatlanok lakóit képviseli, tehát jó lenne, ha az igazságosság tételét itt is tudná érvényesíteni.

Nagyon köszönöm önnek, hogy meghallgatott. A reagálásban lesz lehetősége arra, hogy érdemben mindenre reagáljon. Köszönöm szépen, alelnök úr.

ELNÖK: Elnök úr, visszaadom önnek az elnöklést, és egyúttal szót is kérek.

(Az ülés vezetését Simon Gábor, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Így helyes, egy ellenzéki, egy kormánypárti. Alelnök úrnak adom meg a szót. Öné a szó, alelnök úr. Parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Ez az uszodapélda, amit önök mindig felhoznak, számomra egy érdekes dolog. Tehát ez azt jelenti, hogy aki mondjuk hétvégeken több rendezvényt szervez és gyakrabban vásárol húst - önök ugyancsak igazságtalanul 5 százalék áfacsökkentés témában kívántak aláírásokat gyűjteni a mezőgazdasági alapvető termékeknél -, akkor ezek szerint önök előnyben részesítik azokat, akik hétvégén sűrűn főznek. Valahogy logikailag nagyon nem stimmel ez az egész kérdés.

Még egyszer elmondom a dolgot, hogy tiszta legyen. Azt mondja az MSZP, hogy aki több energiát használ, igazságtalan, hogy ezáltal több kedvezményt kap, mert rezsicsökkentés van. Tehát ha az alapvető élelmiszerek áfáját, amire önök aláírást gyűjtöttek, 27 százalékról 5 százalékra lecsökkentjük, akkor önök előnyben kívánják részesíteni azokat, akik hétvégén többet főznek, mint azokat, akik kevesebbet főznek. Számomra ezek a logikátlan dolgok matematikailag nem jönnek össze. Én csak a számok világában látom ezt a kérdést és gondolkodom.

Egy dolog biztos: amikor egyenlő volt a világ, azt kommunizmusnak hívták és megbukott. Ezt szögezzük le. Olyat, hogy mindenkinek egyformán igazat tenni, tudjuk, hogy nem lehet, viszont bizonyos elvek szerint lehet gondolkodni és gazdálkodni. Mi úgy gondoljuk, és az elmúlt három évben ezt támogattuk végig, hogy munkaalapú rendszer van, aki többet dolgozik, az többet tud költeni, aki többet dolgozik, természetesen többet adózik például áfában, és ha általánosságban hozunk egy kedvezményt, akkor kedvezményben is többet tud realizálni, de hadd döntse már el saját maga mindenki, mire költi el a pénzét. Van, aki otthon a kertben kivágott növényi szárral tüzel, nyilván ő a rezsicsökkentésből egyáltalán nem fog kapni. Mi van, ha az úszómedencéjét valaki ilyen növényi maradvánnyal tüzeli? Semmilyen kedvezményt nem vesz igénybe. Nem lehet általánosítani. Ezzel csak szeretném az érdekes összefüggéseit kivetíteni ennek az uszodapéldának, ami nem jó. Nyilván osztályharcot mindig lehet élezni. Politikailag ezt ki lehet használni, de nézzük már egy picikét gazdasági szempontból ezt az egész kérdéskört, és kezeljük így a dolgot.

A másik: én tudok olyan energiaszolgáltatót - itt feljött az a kérdés, hogy elbocsátások, fejlesztés-visszavétel és egyéb dolog -, amely azt mondta, hogy nem hajlandó csökkenteni a kivitt eredményt, tulajdonképpen az eredménytartalékból az osztalékra kifizetendő összeget, helyette az itthoni fejlesztéseket csökkenti - nagyon szívesen megmondom a nevét is. Egy dolog biztos: az elmúlt időszakban kialakult egy olyan jogszabályi környezet, amely lehetővé teszi nemzetközi világban mozgó energiaszolgáltatóknak, hogy korlátlanul rendezzék akár az energia árát, korlátlanul rendezzék akár az általuk kivitt eredményt, és optimalizálhassák ezt a nyereséget. Ezt tudjuk nagyon jól. Na, mi ezt szeretnénk megakadályozni.

Hogy az energiaszolgáltatásban, mindenféle közszolgáltatásban nem lehet nyereségképzést folytatni, azt hiszem, ez mindannyiunk egyforma gondolata. Ne keletkezzen nyereség, ne gazdasági alapon történjenek az elszámolások, hanem nézzük meg az egészet olyan szempontból, hogy nullszaldósan, közhasznú módon közszolgáltató formájában legyen alapvető szolgáltatás. Ez vonatkozik a vízre, vonatkozik a hulladékra, vonatkozik a gázra, a villanyra, a távfűtésre, tehát amikhez pontosan hozzányúltunk. Lehet, hogy ez nem jó megoldás, de úgy gondolom, ez a módosítás, ami előttünk fekszik, egy lépéssel közelebb visz bennünket a megoldáshoz. Én csak ennyit szerettem volna hozzátenni. Próbáljunk meg kicsit racionálisan, az emberek számára érthető módon fogalmazni és ne ezt az úszómedence-témát példaként hozni. Mondok önnek egy konkrét példát: nekem nincs otthon úszómedencém, a közvetlen környezetemnek sincs, viszont energiában, gázban, villanyban rengeteget használunk, miután nálunk lányok vannak a családban, és gyakran fürödnek. *(Derültség.)* Akkor mi jogosulatlanul használunk fel több rezsicsökkentést? Nem! Aki ki tudja fizetni és munkával megkereste annak az árát, úgy gondolom, hogy annak a rezsicsökkentés arányosan jár, és munkaarányos társadalomban aki többet dolgozik, többet is ehet. Azt hiszem, ez teljesen tiszta. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Vagy akinek többje van, az többet ér, ugye? Ezt is önök mondták, ne felejtjük el ezt a megjegyzést. Fogok reagálni az ön hozzászólására.

Az ellenzéki oldalról kíván-e valaki szólni? *(Jelzésre:)* Tóth képviselő úré a szó, utána viszont adjuk vissza a labdát a másik oldalra, és így kicsit ellabdáztatjuk a témát. *(Jelzésre:)* Képviselő asszony, láttam a jelentkezését. Köszönöm. Tessék parancsolni! *(Szilágyi György megérkezik a bizottsági ülésre.)*

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen. Csak egy rövid megjegyzésem lenne. Az előterjesztő azt mondta, hogy az a cél, hogy mind a 4 millió magyar háztartásban maradéktalanul érvényesüljön a rezsicsökkentés. Csak szeretném ismét felhívni a figyelmet arra a körre, a társasházban élők azon körére, akik házközponti fűtéssel rendelkeznek, illetve nem távhővel rendelkező társasházak, ahol társasházkezelő, illetve a társasház-üzemeltető cégek végzik a társasházak üzemeltetését, és ahol évente egyszer van mondjuk közgyűlés, ahol megállapítják az aktuális szorzókat, ez rendszerint május környékén szokott történni, náluk nem fog érvényesülni, mert a társasházkezelő, -üzemeltető cég ezt a csökkentést lenyeli. Nem engedményezi tovább a lakókra. Nagyon jelentős hányad, akik társasházakban laknak. Ezekre az emberekre nem gondolnak. Csak felhívom a figyelmet, hogy nem fog érvényesülni mind a 4 millió háztartásban, lesznek kivételek, akik ennek az elszenvedői. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Boldog István képviselő úré a szó. Jelentkezett még Mágori képviselő asszony, Spaller képviselő úr, aztán meglátjuk, hogy hogyan haladunk tovább. Tessék parancsolni!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Jelenlévők! Elnök úr, én értem, hogy önnek mennyire fáj, hogy az elmúlt nyolc évben, mielőtt mi kormányra kerültünk, sikerült 300 százalékkal megemelni a gáz és 200 százalékkal a villamos energia árát. Ez biztos nagyon fáj, hogy most elkezdtük csökkenteni, de tudja, én önnél sokkal jobban hiszek a 95 éves nagymamának, aki a saját életében nem emlékszik olyanra, hogy január 1-jén nem áremelés volt, hanem árcsökkentés. Azoknak az embereknek is sokkal jobban hiszek, akiknél, képzelje el, vidéken villanyvilágítás van. Az előbb megjegyezte, hogy már ha van villanyvilágítás vidéken. Van! Ki kellene menni - elnök úr, majd olvassa vissza, hogy mit mondott - és szétnézni. Képzelje el azt is, hogy örülnek a rezsicsökkentésnek.

Az ön párttársai rendszeresen jönnek ezzel az úszómedence-példával. Én most már külön kértem, hogy a választóközteremben jelezzék azokat, akikről tudják, hogy úszómedencével rendelkeznek ott, a Tiszazugban mondjuk, ahol nagyon szegény emberek laknak és Mezőtúr környékén, de még nem jöttek a jelzések. Ráadásul egy energetikával foglalkozó barátom elmondta, hogy ő már látott ilyen úszómedencés házat és csinált is, egy probléma van vele, hogy ezek az emberek már nem a közhálózati villamoshálózatot használják, hanem ha ezek az emberek megfizetnek egy úszómedencét, akkor azt is meg tudják fizetni, hogy alternatív energiát használjanak, és bizony nem érinti őket a rezsicsökkentés. Talán ezért is van az, elnök úr, hogy amikor az első rezsicsökkentést elindítottuk, akkor egy közvélemény-kutatás szerint pont a leggazdagabb réteg nem értett egyet a rezsicsökkentéssel, mert őket nem érintette. Nyilván ezért nem értettek önök sem egyet vele, mert ez önöket ez valószínűleg nem érintette. Én értem, hogy 2 millió fölötti aláírás után már próbálnak mellé állni egyik oldalról és megszavazzuk, mert ez nagyon jó meg minden, a másik oldalról meg elkezdnek arról beszélni, hogy miért nem kellene megszavazni.

Én azt javasolnám önöknek, hogy álljanak az emberek oldalára, mert sokkal jobb az emberek oldalán állni és tudomásul venni, hogy a magyar lakosság jövedelméhez képest szükség van erre a rezsicsökkentésre. Nem kellett volna nyolc év kormányzás alatt ennyire megemelni a rezsiket. Esetlegesen a minimálbért, elnök úr, amit ön hiányol, a béreket jobban kellett volna emelni, akkor talán máshogy állna ez a dolog. De mivel önök a béremelésben is lemaradtak tőlünk, és az áremelésben is nagyon elhagyták a polgári kormányt, így aztán természetes, hogy ekkora szakadék keletkezett, amit mi most megpróbálunk csökkenteni. Azt gondolom, hogy jó úton járunk. Az én visszajelzéseim a lakosságtól, miután több, mint 30 ezer ember támogatta az én körzetemből a rezsicsökkentést, azt gondolom, ez nem kevés, csak azt, hogy ezt folytatni kell, és ezt az újabb 11,1 százalékos rezsicsökkentést végre kell hajtani. Sőt, vannak olyan lakosok, akik ennél többet is várnának természetesen, de csak apró lépésekben lehet haladni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Hogy a ritmusát megtartsuk, ezért a sok megjegyzés közül néhányra reagálnék, és utána újra kormánypárti képviselőtársaimé a szó. Tessék parancsolni, alelnök úr!

(Az ülés vezetését Szabó Zsolt, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Bocsánatot kérek, elnök úr, egy ügyrendivel szeretném kezdeni. Németh Szilárd képviselőtársamat figyelmeztette a közbeszólások miatt, ezért az a kérésem minden képviselőtársamhoz, hogy mellőzzük ezeket az egy-egy szavas finom megjegyzéseket. Boldog képviselőtársammal kapcsolatban is hallottunk ilyen megjegyzést. Ha lehet, az ülés rendjét ennek megfelelően tartsuk.

Megadom a szót az elnök úrnak. Tessék!

SIMON GÁBOR (MSZP): Minden bizonnyal a padosorokra gondolhatott az alelnök úr, ha másra nem, akkor mi másra ne. Szóval, igaza van Boldog képviselő úrnak, szükségük van az embereknek a rezsicsökkentésre. Tudja, miért van szükségük? Mert egy átlagos jövedelmű család esetében azok a többletterhek, amelyek a tranzakciós illeték, a mobiltelefon-adó, a sárgacsekkadó, az útdíjadó és az összes többi adó révén bevezetésre kerültek az elmúlt időszakban, háromszorosát jelentik a rezsicsökkentés megtakarításának, egy átlag alatti jövedelemmel rendelkező család esetében ötszörösét jelentik. Nem mi mondjuk. Kinyitják a szakújságírókat, és megnézik ezt az egyszerű számítást. Javasolom, böngésszenek egy kicsit

ennek utána, és számolják össze, hogy minek mi az ára. Igaza van, szüksége van az embereknek. Ez az első megjegyzésem.

A második megjegyzésem. Tegyük pontossá, én azt mondtam, hogy ott, ahol villamos vagy gáz alapú a fűtés finanszírozása. Én ezt mondtam. Nagyon sok helyütt, arra céloztam, képviselő úr, hogy vidéken nagyon sok helyütt fával, szénrel fűtenek, tehát nyilvánvalóan az eddigi rezsicsökkentésekből ők nem tudtak részesülni, merthogy nem vezetékes alapú energiahordozóval oldották meg a fűtést. Erre vonatkozott a megjegyzésem.

Ha az úszómedence-példa ennyire nem helytálló, majd keresünk közösen valami mást, ami jobb példa lesz erre. De azt továbbra sem cáfolták, annak az igazságtalan voltát, amit említettem, hogy ez a mostani rendszer nem oda adja a nagyobb támogatást, ahol nagyobb szükség volna rá. Korábban volt ilyen. Mindig arra hivatkozik Boldog úr is, hogy mekkora nagy áremelkedések voltak korábban - majd ezt is megvitatjuk -, de mellette volt egy kompenzáció elsősorban az alacsonyabb jövedelmű családok esetében. Tudják, hogy önök mit csináltak? A kormányra kerülést követően azonnal eltörölték ezt a kompenzációt. Ez a legalacsonyabb jövedelmű családok esetében az energiahordozók emelkedésénél akár 30-40 százalékos azonnali áremelkedést is jelentett. Ehhez képest most visszaadnak nekik 10-20 százalékot, tudja? Ezt is számolja hozzá.

Őszintén úgy látom, hogy ha a kérdést úgy teszi fel, merthogy így teszik fel, hogy akarnak-e önök valamilyen módon visszatérítést kapni, takarékoskodásban ilyen módon szerepet vállalni, erre nagyon nehéz azt mondani, hogy nem, nem kérjük, köszönöm szépen, nekünk ne adjanak ilyen lehetőséget. Természetesen az emberek többsége azt mondja, hogy igen, no pláne ilyen időszak után.

Mi csak azt mondjuk, és úgy látom, ez váltja ki a hihetetlen ingerültséget, hogy legyenek kedvesek még szempontokat mérlegelni ennél, hogy például nem lehetne-e esetleg azoknál többeltámogatást adni, akik egyébként jobban rászorulnak a rezsicsökkentésre, hogy például nem lehetne-e a rezsicsökkentést összekapcsolni és ennek a fenntarthatóságát megteremteni egy szigetelési programmal, vagy egy épület- és lakásfelújítási programmal kapcsolják össze. Egyébként van erre európai uniós pénz, csak nem kellett volna három évig befullasztani, az európai uniós pályázatok egy jelentős részét megpróbálni átcsoportosítani, majd szembekerülni azzal, hogy nem megy azért olyan egyszerűen ez a történet. Ezek is szempontok. Mindössze csak szerényen ennyit kérünk, hogy ezeket is legyenek szívesek figyelembe venni. Ehelyett egy ingerült elutasítás van ebben a dologban, kioktatás, hogy milyen hülye az, aki mást mer mondani ebben a kérdésben. Vegyék tudomásul, hogy mást is lehet mondani az önök véleményével szemben. Értem, hogy ez egy háború lesz. Megmondta a miniszterelnök úr, hogy ez egy háború lesz, a következő időszak. Mi nem akarnánk háborúzni. Nem lehetne, hogy esetleg békésen lehessen felvetni ezt a kérdést?

Utolsó megjegyzésem, mert kommunisztáztak, képviselő úr, mielőtt ott hátul még megjegyzi. Alelnök úr azt mondja, hogy kommunizmus. Azért egy ismervét mondanék a kommunizmusnak, ez az államosítás és annak egy nagyfokú tulajdonbeli eltolása. Mit látunk az elmúlt időszakban? Államosítás, államosítás, államosítás! Én nem kommunisztáztam, akkor önök se kommunisztázzanak, mert ez is egy olyan része a vitának, ami teljesen feleslegesen elviszi egy másik irányba. Azt gondolom, próbáljunk meg a szakmai ügyekre koncentrálni. Én mondtam néhány javaslatot, észrevételt. Igazán örülnék, ha az előterjesztő esetleg foglalkozna vele és mondana rá valamit, hogy például azok miért nem képezhetik az előterjesztés tárgyát. Én csak ennyit szeretnék kérni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Visszaadom az elnöklést az elnök úrnak.

(Az ülés vezetését Simon Gábor, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A hozzászólás lehetősége most kormánypárti képviselőé. Láttam, hogy a kormány képviselője is jelentkezett. Udvariasság okán először Mágori képviselő asszonyé a szó, majd Spaller úr következik, Szilágyi úr, de kettejük közé beékeljük a kormányt. Tessék parancsolni, képviselő asszony!

MÁGORI JÓZSEFNÉ (Fidesz): Nagyon röviden szeretnék szólni. Köszönöm a szót, elnök úr. Én csak azt szeretném megkérdezni, mondják már el nekem, hogy ezt a medencekomplexusát a Szocialista Pártnak mire építik? Mennyi ilyen fűtött medence van itt, Budapesten? Vidéken, az én vidékemen nem nagyon van. Csak egyet tudok, a Gyurcsány úrét. (*Derültség.*) Azonkívül van-e valamilyen statisztikai felmérés, hogy Pesten 5627 úszómedencét fűtenek villannyal. Honnan veszik ezt a medencetörténetet?

A másik a kompenzációs rászorultság. Ez megérne egy egynapos vitát. Én nyolc évig voltam otthon helyi képviselő, önkormányzati képviselő, és nagyon jól tudom, hogy hogyan osztották a fűtéstámogatást és milyen alapon, úgyhogy szerintem maradjunk az igazságosságnál, és mindenki a fogyasztása alapján kapjon támogatást. A medenceszámra meg nagyon számítok. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm képviselő asszony iránymutató hozzászólását. Most a kormányt beékeljük, utána pedig Szilágyi képviselő úr következik, majd Spaller képviselő úré a hozzászólás lehetősége. Tessék parancsolni!

HÍZÓ FERENC helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Egy pár pontban szeretnék kiegészítő információkat adni. A KSH-adatokkal összefüggésben fontos megjegyezni, hogy nem kizárólag a lakosságra vonatkozott, hanem a teljes földgázpiacról beszélt egyrészt. Másodsorban a szociális gázártámogatási rendszer átalakítása, hangsúlyozom, átalakítása is benne van ebben a számadatban, amit a KSH-nál látni lehet.

Azt is fontos leszögezni, hogy a földgázárakban jelenleg is van egy sávos rendszer, amely azt mondja, hogy a kisebb fogyasztási mennyiség alacsonyabb árú, tehát a nagyobb fogyasztási mennyiség után magasabb díjat kell fizetni. Itt a díjcsökkentés mind a két díjkategóriára, mennyiséggel arányos díjkategóriára vonatkozik párhuzamosan, de a rendszernek jelenleg is része a kisebb mennyiség esetén a kedvezőbb ár.

Fontos azt is leszögezni, hogy a szociális támogatási rendszer átalakult és nem megszűnt lakhatási támogatási rendszerré, és sok esetben még a korábbi rendszerhez képest kiszélesedett a támogatás, az igénybe vehető támogatási fajták vonatkozásában.

A tüzifával összefüggésben fontos azt is leszögezni, hogy a tüzifa jelenleg szociális alapon egy támogatási rendszer keretében a legrászorultabbak részére elérhető, ugyanakkor a tüzifa fajlagos fűtési költsége jelenleg is alacsonyabb, mint a földgáztüzelés esetében. Itt a rezsicsökkentett díjhoz képest elméletileg még mindig kedvezőbb áron lehet tüzifával fűteni, de mégis létezik támogatási rendszer a rászorultak részére.

Még egy utolsó, ami a társasházak esetében említésre kerül: a probléma kizárólag abban az esetben igaz, ha a kezelő az, aki szerződést köt, de amennyiben a társasház maga úgy dönt, hogy szerződést köt a földgázszolgáltatóval, azt mint egyetemes szolgáltatóval teheti meg, és ugyanúgy jogosult lesz a társasházakat megillető kedvezményre. Itt felhívnom a figyelmet arra, hogy a társasháznak kell gondoskodnia arról, hogy megtegye a szükséges lépéseket, és ebben az esetben jogosult lesz a kedvezményes díjakra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen ezt a kis kiegészítést. Szilágyi képviselő úré a szó, aztán Spaller úré, és úgy látom, nagyjából itt le is zártuk a vitának ezt az élénk, hullámzó szakaszát. (*Jelzésre:*) Mégsem, mert még Tóth képviselő úr is hozzá kíván szólni. Szilágyi képviselő úr, öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A rezsicsökkentést a Jobbik Magyarországért Mozgalom teljes mellszélességgel támogatja. Nem is tehetünk mást, hiszen már 2010-ben is - vissza lehet nézni az interneten - azt mondtuk, hogy csökkenteni lehetne az árakat. Mi egyszerre történő és sokkal nagyobb csökkentésre láttunk lehetőséget, sőt azt is kifejeztük 2010-ben, hogy az ilyen stratégiailag fontos ágazatokat az államnak vissza kell szerezni, vissza kell vásárolni. Rögtön mondanám is az elnök úrnak, hogy melyik a felelősebb gondolkodás. Az, hogy a stratégiailag fontos ágazatokat, és ilyenek a közműcégek, az állam visszavásárolja és az államnak hatása legyen arra, hogy milyen árak vannak, milyen működés van, vagy pedig az, amikor privatizálja, eladja, túlnyomórészt külföldi cégek kezébe juttatja, kijátszva ezzel az országot elvileg, megteremtve azt a lehetőséget, hogy az ország egy teljesen függő viszonyban legyen és azt az extraprofitot, amit ezek a cégek termeltek az elmúlt években, mind-mind kivitték az országból. Valóban ez a járható út, hogy az állam megpróbálja visszavásárolni ezeket a közműcégeket.

Ugyanakkor a rezsicsökkentésnél szeretném felhívni a figyelmet arra, ami közvetve nagyon fontos kérdés, és lehet, hogy most éppen ehhez a törvényhez nem is tartozik, de azért tartozik hozzá, mert semmit nem ér a rezsicsökkentés abban az esetben, ha a közműcégek át tudják hárítani ezt a fogyasztókra. Azt kell megakadályozni, hogy a közműcégek átháríthassák ezt a rezsicsökkentést, mert ha át tudják hárítani, akkor abban az esetben nem fog érvényesülni a rezsicsökkentés. Ehhez tartozik az, hogy foglalkoznia kellene a kormánypártnak, a kormánynak azzal a kérdéskörrel, hogy vajon hány elbocsátással járhat a rezsicsökkentés a közműcégeknél, hiszen ez az egyik legfontosabb, ez az egyik legkézenfekvőbb lehetősége annak, hogy a profitsökkentést ellensúlyozzák.

A másik kérdés az, hogy vajon ezek a közműcégek - és ezt vizsgálni kellene, és ez valahol az elszámoltatáshoz is tartozik - az általuk kötött szerződésekben vállalt állammegóvást és karbantartási dolgokat mennyire teljesítették és mennyire tartották be. Nem mindegy, főleg abban az esetben, ha az a cél, hogy az állam szeretné visszavásárolni ezeket a közműcégeket, nem mindegy, hogy milyen állapotú rendszereket fog visszavásárolni az állam, mennyit kell majd a későbbiek folyamán ezekre a rendszerekre esetleg ráköltetni.

A másik, ami nagyon fontos és amiről nagyon kevés szó esik, az az 50 milliárd forint, amellyel a közműcégeket a kormány eleve kompenzálni akarta. Erről nagyon-nagyon kevés szó esik. Ez egy nagyon fontos kérdés, hiszen ha önök azt mondják, és ez a kommunikációjuk egyik alappillére, hogy 100 milliárd forintot hagynak a családoknál, de ha 50 milliárd forinttal kompenzálják utána ezeket a cégeket, akkor ez azt jelenti, hogy minden második forint az, amit elvileg a családoknál hagynak, visszacsorgatják a cégekhez. Direkt kompenzációt a Jobbik Magyarországért Mozgalom is el tud képzelni, de csak az önkormányzati fenntartású cégeknél. Csak azoknál a cégeknél tudjuk elképzelni, amelyek nem eleve extraprofitot termelnek, remélem, és amelyek nem szivattyúzzák ki az országból.

Van még egy nagyon-nagyon fontos dolog, és erre is szeretném felhívni a figyelmüket, többször szóba hoztuk már, szintén két-három évvel ezelőtt, ez pedig a gáz esetében, a lakossági gáz esetében régóta tapasztalt minőségromlás. Ki kellene vizsgálni, hogy vajon milyen fűtőértéke van a gáznak. Nem mindegy, hogy milyen fűtőértékkel rendelkezik a gáz, hiszen a fogyasztást nagymértékben befolyásolja. Érdekes, hogy már mindent lehet mérni a mai világunkban. Azt az információt kapjuk folyamatosan, hogy a gáz fűtőértékét nem lehet mérni. Biztos, hogy lehet mérni. Meg kell találni a módját, hogy hogyan lehet mérni, hiszen ez óriási hatással lehet a fogyasztásra.

Még egy nagyon lényeges dolog, amit szeretnék elmondani, hogy kellene lennie egy olyan fogyasztóvédelmi lábának is ennek a rezsicsökkentésnek, amivel az elmúlt három és fél évben, azt lehet mondani, semmit nem tettünk, semmi nem történt, ez pedig a mérőóra-

visszaélések esete. A mérőóra-visszaéléseknél közismert, hogy az állítólagos plombarongálásokért 540 ezer forintos kötbérvételést támasztanak a fogyasztóval szemben, és bebizonyosodott, hogy az esetek 53 százalékában megalapozatlanul. Ismét az lehet, hogy minél több plombarongálás lesz, ezzel csökkenteni fogják elvileg azt a kiesést, amit a rezsicsökkentés okoz, de mégis a fogyasztókon hajtják be, azokon a fogyasztókon, akik szinte nem tudnak védekezni ez ellen. Az emberek tájékozatlanságával visszaélve így, azt mondom, totálisan semlegesíthetik akár ezt a rezsicsökkentést.

Azt szeretném kérni a kormány képviselőitől, hogy a rezsicsökkentésen kívül nagyon nagy hangsúlyt kellene fektetni arra, hogy ez a rezsicsökkentés valóban hatásos legyen, valóban ott maradjon az embereknel, mert különböző trükkökkel - majdnem idéztem valakit, de nem akarok belemenni, hiszen politikai trükkökről volt szó, de itt nem politikai trükkök vannak, hanem pénzügyi trükkök - elvileg csökkenteni próbálják azt a „veszteséget”, nem akkora hasznot, amit a rezsicsökkentés jelent a közműcégeknél. Kérem önöket, hogy ezekkel a kérdésekkel is foglalkozzanak, és valóban az legyen a cél, hogy az emberek terheit kicsit csökkenteni tudjuk, hiszen óriási teher nehezedik ma a lakosságra nemcsak a rezsivel kapcsolatban, hanem egy csomó más dologgal kapcsolatban is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Úgy látom, hogy Spaller képviselő úr jelezte hozzászólási szándékát, majd Tóth képviselő úrnak adnék szót. Ha más nem kíván szólni, akkor úgy tűnik, hogy azt követően az előterjesztő reagálása fog megtörténni. Spaller képviselő úr, öné a szó.

SPALLER ENDRE (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Száz szónak is egy a vége, amikor egy évvel ezelőtt felmerült a rezsicsökkentés gondolata, akkor mindenki azt mondta, hogy ezt lehetetlen megcsinálni, a szolgáltatóktól kezdve az EU-ig, az ellenzéktől kezdve a nagy cégekig mindenki azt mondta, hogy ezt lehetetlen megcsinálni, nem lehet a lakosság terheit ilyen módon csökkenteni. Azóta kiderült, hogy lehetett. Most a második rezsicsökkentéssel, úgy látom, nagyjából már mindenki azt mondja, hogy ezt meg lehet csinálni, kivéve az MSZP-t. Reméljük, hogy lesz egy harmadik kör, és akkor már az MSZP is azt fogja mondani, hogy meg lehet ezt csinálni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Bocsanat, de nem tudom, hogy hol hallotta ezt a képviselő úr. (*Spaller Endre: Öntől most.*) Én azt mondtam, hogy támogatjuk. Ne haragudjon, képviselő úr, olyat állítson, ami úgy volt. Azt mondtam, hogy támogatjuk, és néhány szempontot önök számára javasoltam, hogy ha még lesznek rezsicsökkentések, mit kellene még figyelembe venni. Lehet, hogy nem jól hallotta, mondom még egyszer: az elmúlt három év családokat sújtó intézkedéseiből adódóan ezt a rezsicsökkentést mint egyfajta tehercsökkentést támogatjuk - lassan elmondtam még egyszer önnek, képviselő úr, hátha így sikerül megérteni. (*Moraj a Fidesz soraiból. - Örvendi László: Ezek után már semmit nem kell mondani lassan!*) Örvendi úr megszólalt, akkor ez rendben van.

Tóth képviselő úr jelezte a szólási igényt, utána pedig Németh képviselő úr előterjesztőként mindenre, a nagyszerű vitában elhangzott érvekre reagálhat. Képviselő úr, parancsoljon!

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm. Két rövid megjegyzésem lenne. Egy mondattal visszakanyarodnék a társasházak kérdéséhez. Ez nem egészen úgy van, mert a társasházak maguk szerződnek a közműszolgáltatókkal. Belső elszámolás alapja, tehát ahol fűtés van, hőmennyiségmérők alapján történik, az elfogyasztott hőmennyiséget mérik, évente egyszer a társasház megállapít egy szorzót, és az alapján fizetik. Hiába csökken a gáz díja, az elfogyasztott hő mennyisége, amit mér a mérőműszer, ugyanannyi a fogyasztás, és az a

társasház belső dolga valóban, csak az üzemeltető, a társasházkezelő egy évben egyszer tart közgyűlést, társasházi közgyűlést, és akkor döntenek róla. Májusban megtörténtek a közgyűlések, és senki nem fogja kötelezni a társasház-üzemeltetőket, -kezelőket arra, hogy ezen változtassanak jövő májusig. Akik ilyen társasházban élnek, laknak, jövő májusig többet fognak fizetni, a társasház kezelője, üzemeltetője pedig azt csinál ezzel a különbözettel, amit akar.

A másik megjegyzésem a gázdíjcsökkentésre vonatkozna. Látszik az előterjesztésből, hogy a gázdíjcsökkentés alapját a 120 millió köbméter párnagáz mobilgázzá történő átminősítésével akarják megvalósítani. Kérdezném, hogy hogyan fog ez történni. Egyszer át lehet minősíteni, egyszer el lehet használni ezt a párnagázt, az hiányozni fog a tározókból. Utána ezt valahogy vissza kell tölteni. Milyen áron fog visszakerülni oda, és utána milyen ára lesz annak az árnak, amit utána fognak eladni? A tartalékot egyszer valóban fel lehet élni, ráadásul a párnagáznak az a fizikai funkciója, hogy ez nyomja ki a tárolókból a gázt. Ha ezt elhasználták, akkor onnantól kezdve ki sem lehet nyomni, vissza kell ezt tölteni. Itt valami alapvető probléma van, ha a tartalék képezi a gázdíjcsökkentés alapját. Erre is szeretnék választ kapni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Elnézést kérünk, hogy ilyen szerényen ilyen megjegyzéseket is teszünk a vitában, de ez mind azt a célt szolgálja, hogy lássák azt, hogy szakmailag is végiggondoltuk az előterjesztést, csak sajnos a pergő vita ritmusában ezek mind kihullottak. Én azonban nagyon bízom benne, hogy az előterjesztő fog mindegyik ilyen javaslatra reagálni. Megadom a szót a kormány képviselőjének, mert szerintem segít értelmezni a kérdéseket, és utána az előterjesztő a lehetőség.

HÍZÓ FERENC helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Két apró kiegészítést tennék. A társasházak esetében valóban belső ügy, azonban fel kell hívni a figyelmet, hogy a társasház összehívhat rendkívüli közgyűlést, amelyben elfogadhatja a szabályok módosítását és léphet abban, hogy a kezelő úgy járjon el, ahogy kell. Azt gondolom, hogy ez egy belső probléma, a díj ettől függetlenül csökkentett mértékű. A párnagázzal kapcsolatban pedig azt szükséges kiemelni, hogy ez egy 2012-es történet, tehát nem egy mai történet. Itt arról van szó, hogy ez az átminősítés már korábban megtörtént, még mielőtt ez egyáltalán szóba került volna, és ezt maga az E.ON Storage tette meg 2012. év folyamán. Nagy valószínűséggel azért tette meg, mert az a földgázmennyiség, amelyet átminősített mobilgázzá, nem volt szükséges ahhoz, hogy a tároló biztonságosan tudjon működni. Ezt egyébként a Magyar Bányászati és Földtani Hivatal hagyta jóvá a tárolók geológiai vizsgálatát követően. Köszönöm.

ELNÖK: Mi köszönjük ezt a remek kiegészítést. Tisztelt Bizottság! Egy nagyon jó ritmusú heves vita után megadjuk a lehetőséget az előterjesztőnek, hogy az összes felvetett kérdésre reagálva segítsen nekünk abban, hogy a végén a bizottság meg tudja hozni a saját döntését. Képviselő úr, előterjesztőként öné a szó. Tessék parancsolni!

Válaszok

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Szerintem nem jó ritmusú és nem nagyon jó vita, az ember majdnem a homokozóban érezhette magát a játszótéren - az elnök úr felvezetése kapcsán ilyen típusú vita alakult itt ki. Gyakorlatilag néhányan voltak, akik ehhez az előterjesztéshez hozzászóltak. Akik többnyire az ellenzék oldaláról hozzászóltak, azt mondták folyamatosan, hogy ennek kereke sincs, nem is fűtyül, nem játszik dallamokat az előterjesztés, és még sok minden hibája van.

Itt három dologról van szó. Van egy cél, amit elmondtam az elején, hogy 2013. november 1-jétől minden magyar háztartásban, mind a 4 millió magyar háztartásban az energiahordozók, amelyek a gázt jelentik, a villamos áramot és a távfűtést, 11,1 százalékkal olcsóbbak legyenek. Igen, ez az előterjesztés többek között nem ad módot arra, hogy a tüzfával és a szénrel fűtők is ez alapján tudjanak beszerezni. Nagyon jól tudjuk, hogy ott két különböző piac van. Aki gázzal fűt, gázzal főz otthon, villamos energiát használ, aki kénytelen nagy távhőszolgáltatókkal szerződni, nem valódi piacon teszi meg, őket védjük. Ez a magyarázat erre az államosítás vagy nem államosítás történetre is, hogy mi történik, mi nem történik. Magyarázat a KSH-adatokra is.

Köszönöm szépen a minisztérium képviselőjének, hogy elmondta, amit egyébként az elnök úr pontosan tud, de hát nyilvánvalóan valamilyen oknál fogva össze-vissza kell itt mindent hordani, szelet-esőt, kígyót-békát. A piac két nagy részből áll, van egy szabadpiac, ráadásul ez a nagyobb és meghatározóbb. Ez körülbelül négyszer nagyobb, mint egyébként az egyetemes szolgáltatás piaca, ahol további szelekciók vannak, mert van az első csoportba fizetendő, a második csoportba fizetendő díj, de erről se beszéljünk. Mi kizárólag társadalompolitikai célt szeretnénk szolgálni, és az én előterjesztésem is erről szól, bár nem egyedül tettem ezt az előterjesztést, gondolom, ezt mindenki láthatja. Egyébként én magam így meg sem tudnám fogalmazni, tehát nem tudom megtenni ezt a szövegezést, jogászok szövegezték meg, és természetesen a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal és a minisztérium munkatársai alkották meg azt az eszközrendszert, amivel önök elé állhatok önálló indítványi indítvánnyal.

Az államosítás kapcsán azt ne felejtjük el - és nagyon kérek mindenkit, ezt a szót ne használják akkor, amikor az állam vásárol a piacon -, hogy az államosítás úgy nézett ki, hogy az önök elődpártjából megérkeztek (*Boldog István: Jogelőd!*), elvettek mindenkitől mindent, majd koncentrációs táborba zárták be őket vagy agyonlőtték, és ez bizony így volt Csepelen is, többek között Mesterházi Ödönt, a Weiss Manfréd Művek vezérigazgatóját kivégezték és a fiát is. No, tehát ezt hívják államosításnak.

De amikor az állam vagy az önkormányzat vissza akarja szedni azt, amit a kedves elvtársak '95-től 2006-ig zálogba tettek adni, amit privatizáltak, mondjuk a vízműveket, azt visszavásárolta a Fővárosi Önkormányzat. Az E.ON gáztározót most vásárolta vissza a magyar állam. Vissza kellett, hogy vásárolja, és nemcsak azért kellett, hogy visszavásárolja, hogy az állam tulajdona legyen, hanem hogy ezen a piacon állami eszközökkel ne csak jogszabállyal tudjunk beavatkozni, hanem piaci eszközökkel is. Miért fontos piaci eszközök ezek? Hát talán azért, hogy mondjuk a magyarok fölött ne a németek meg az oroszok állapotodjanak meg arról, hogy mennyi gázt, milyen áron és honnan hozunk be. Mondjuk talán ezért ezt a kis dolgot érdemes figyelembe venni, mielőtt ennyi butaságot összehordunk.

Nézzünk még más dolgot is, amire szeretnék reagálni! A társasházakkal kapcsolatban: Tóth képviselő úr olyan helyen képviselő Zuglóban, ahol rengeteg ilyen társasház van. Javasolnám, hogy az országgyűlési igazolványát használja és azt az országgyűlési pozíciót, amiben van, és hívja fel azoknak a volt kedves kommunista házfelügyelőknek a figyelmét, hogy igenis nem az ő dolguk, hogy összehívják a közgyűlést és meghatározzák, hogy mikor jön össze a lakógyűlés. Menjen el, aztán mondja el az embereknek, amit én Csepelen egyébként megteszek, minden egyes lakóház lakógyűlésére elmegyek. Ott világossá kell tenni, hogy a tulajdonosok hívják össze a lakógyűlést, nem pedig az a kft., amelyikről nem tudom, lenyúlta-e házak kezelését vagy rábízták, mert bizony nem a régi házfelügyelő fogja ott diktálni a szabályokat. Ez a helyzet. Ez így üzemel. Minden társasház - mégpedig jogszabály, törvény alapján - megillet, hogy az egyetemes szolgáltatás keretében kapja meg az energiát, és megilleti az is azokat az embereket egyébként, akik ott albetéttel, tulajdonrészrel rendelkeznek, hogy az ő számlájukon is érvényesüljön. Vannak olyan megoldások, a társasházak jelentős részében egyébként valamilyen oknál fogva meg lehet oldani, ott, ahol

meg akarják oldani ezt a kérdést. Egyébként akiknek hatalmuk van, mert azt tudom, hogy egy cég ügyvezetőjének és egy volt gondnoknak, aki még lehet, hogy jelentéseket is írt annak idején, komoly hatalma van egy ilyen házban, gyakran félnek is tőle, főleg az idősebb embereket riogatják, pontosan tudjuk, mi zajlik ezeken a helyeken. De vannak jó példák, ahol azt mondják, hogy nem fogják érvényesíteni, mert nem olyan nagy pénz lenne, így meg legalább egy felújítási alapot vagy valamilyen alapot képeznek, és minden hónapban tájékoztatják a lakókat arról, hogy az az alap, amit egyébként az ő pénzükből raknak félre, hogy alakul.

Képviselő úr, járjon el ön is, és ne bujtogassa az embereket, hanem mondja el nekik a megoldást. Szerintem önnek kötelessége országgyűlési képviselőként megtenni, és minden polgármester kollégámnak is kötelessége lenne megtenni. Ha nem személyesen, akkor csináljon rá csapatot, és küldje el az emberekhez. Az ország minden részéről hallok ilyen dolgokat, és felháborítónak tartom egyébként. Ezt egy nagyon fontos fogyasztóvédelmi problémaként is értékelem, és ha már itt vagyunk a Fogyasztóvédelmi bizottság ülésén, nyilvánvalóan valamilyen jogszabályt erre fogok majd keríteni, valamilyen formulát, de azt is csak akkor lehet, ha bona fide, a jóhiszeműség szerint használjuk. Ha egyébként eleve fűrógéppel járunk ilyen helyekre és azt szeretnénk, hogy minél nagyobb legyen a tűz, öntögetjük rá az olajat, az úgy nem fog menni. Segítségüket kérem ebben, legyenek segítségünkre, főleg ha támogatják a rezsicsökkentést.

Azt a sok butaságot meg, hogy ezzel a rezsicsökkentéssel az emberek nem fognak jól járni, nézzék meg az adatokat! Eurostat-adatról beszélek, nem KSH-adatról. Eurostat-adatról beszélek - remélem, ennek hisz az elnök úr. Az Eurostat alapján 2010-ben a kormányváltáskor Magyarországon - ön is beszélt vásárlóerő-paritásról, és a vásárlóerő-paritást nem kell megmagyarázni ebben a bizottságban, hogy mit jelent - fizették a családok a legtöbbet a gáz köbméteréért. Európában csak a csehek fizettek nálunk többet a villanyáram kilowatt órájáért. A második helyen voltunk. Akkor, amikor 2010 szeptemberében arra utasította a kormányfő a Magyar Energetikai Hivatal vezetőjét, hogy nem engedheti, hogy nagyobb mértékben nőjenek az egyetemes szolgáltatás keretében a gáz- és villanyárak, mint ami az előre meghatározott statisztikai mutató, tehát a várható inflációs statisztikai mutató, már akkor megtorpantak ezek az árak. Eurostatról beszélünk. Akkor visszaestünk a harmadik helyre a gáz tekintetében, és visszaestünk az ötödik helyre a villanyáram tekintetében. Ha most meg fogjuk nézni ezeket a mutatókat, márpedig én megnéztem ezeket a mutatókat, akkor egy erős középmezőnyben leszünk. A gáznál november 1-je után a 11. helyen leszünk Európában, és azért ez jobb, mint az első hely. A villanyáramnál a 13. helyen leszünk Európában, ez is jobb, mint a második hely.

Még egy nagyon fontos mutatóra felhívnám a figyelmet, hogy a gázárak a 2008 júliusi árak lesznek. 2013 decemberi számlán a magyar családok 2008 júniusi árat fognak fizetni, a villanyáramszámlán pedig a 2007 februárit. Szerintem így érdemes ezt a történetet kezelni, és szerintem ezért nem szabad itt össze-vissza beszélni, hiteltelenné tenni az egészet, cinikussá. Mégiscsak két és félmillió ember támogatta ezt a politikát. Nem a Fideszt támogatták, elnézést kérek, ne tessenek összekeverni! A rezsicsökkentést támogatták az emberek. Annak nagyon örülök egyébként, hogy parázs vita van a rezsicsökkentéssel kapcsolatban, mert rengeteg minden felszínre jön, de ezt csak egy időtengely mentén lehet megtenni. Ez az első kormány, amely ehhez hozzákezdett. Most fordul elő évtizedek óta először, hogy csökkent a rezszi, 2013. január 1-jétől. Most fordul elő először, hogy olyan fogyasztóvédelmi intézkedésekben gondolkodunk, olyan jogszabályt hozunk létre, olyan szervezetet építünk, amely tényleg a magyar fogyasztókat fogja képviselni. Eddig ez nem történt meg. *(Elnök: Ez nem így van!)*

Még egy nagyon fontos: már nem tudom, hogy a gázár-kompenzációról hányadszor tetszenek beszélni. Ön államtitkár volt, politikai államtitkára volt a foglalkoztatási

minisztériumnak, talán így hívták, vagy foglalkoztatásügyinek, most arról ne beszéljünk, hogy hogyan alakult akkoriban a munkanélküliség és a foglalkoztatottság (*Elnök: Szívesen megvitatom önnel.*). Kár lenne szívesen beszélni, mert szerintem nem érdemes arról, mégiscsak folyamatosan nőtt a munkanélküliség, és csökkent a foglalkoztatottság, de nem ez a kérdés. Az a kérdés, hogy miért tetszik azt mondani, hogy 2010 áprilisában szűnt meg a gázártámogatás. Azért tetszik ezt mondani, mert ön is pontosan tudja, hogy akkor szűnt meg, de egy 2009 novemberi döntés alapján. Már elnézést kérek! Arra vitték ki teljesen. Többször jelentették be. A miniszterelnök - hogy is hívták, Bajnai - meg se merete mondani. Elzavarta azt a számomra teljesen ismeretlen gazdasági miniszterét, akit valamelyik ilyen brókerházból vadásztak ide be gazdasági miniszternek, és ő jelentette be, majd utána Szollár Domokos szővivő folyamatosan megismertette az emberekkel januárban és februárban. Ennyire egyszerű a történet. Nem kell össze-vissza hordani mindent. A szakszervezeti barátainak meg az elnököknek mondja meg, hogy nekik meg az a dolguk a munka törvénykönyve alapján, hogy a munkáltatóknál intézkedjenek. Ez a helyzet. Ott kell odamenni a vezérigazgatóhoz, az igazgatóságához és mit tudom én, kihez és elmagyarázni, hogy miért nem lehet elbocsátani az embereket. Ne itt adjon tanácsot a szakszervezeti vezető, hanem ott, a munkahelyen. Ott kell megnézni, hogy miért rohad le a munkásokról a gatyá meg a cipő. Ott kell megnézni ezt, és ott kell kivívni ezeket a történeteket. Ez a dolga egy szakszervezeti vezetőnek, és szerintem ezért fizetik az emberek a szakszervezeti díjat, de mivel ez nem történik meg, ezért bíznak a legkevésbé a szakszervezetekben, és ezért fogy el a létszámuk, és most ezért kell megint nem tudom, hány szakszervezetnek egyesülnie. Úgyhogy ennyit szerettem volna mondani.

A párnagázzal kapcsolatban 2012-ben nem hallottuk, hogy ilyen nagy izgalom lett volna. 200 millió köbméterre adott be az E.ON kérelmet, most ebben a jogszabályban 120 millió van. Nem én találtam ki. Azt sem tudom, mennyi van. Én azokra a szakemberekre hallgatók, akik ezt megcsinálták, és azt mondták, hogy ez is fontos lépés lehet abban a tekintetben, hogy segítsünk a magyar családokon, kockázata nincs, se műszaki, se jogszabályi, se biztonsági kockázata nincs a történetnek, se ellátási kockázata, engem így tájékoztattak. Ha rossz a tájékoztatás, akkor nyilván a felelősöknek be kell számolni, de én ezt elhiszem a szakembereknek, és azért került bele ebbe a jogszabályba.

A számlával kapcsolatban pedig további számlaegyszerűsítésről van szó, amelynek nemcsak az a lényege, hogy az emberek végre megértsék, mi van a számlájukon, mert még mindig nagyon nehéz egy egyszerű embernek megérteni egyáltalán, hogy hogyan van felbontva a számlakép, hanem hogy valódi 10 százalék legyen, hogy mindenféle himihumival ne lehessen az emberektől pénzt elszedni. Ez nem most kezdődött, képviselő úr, elnök úr. Ezt a rendszert nem mi építettük, hanem cipeltük a hátunkon tovább. Ez a rendszer akkor épült ki, amikor '90-ben privatizálták az egész világot. Akkor lehetett ezt meghatározni, hogy miként lehet még pénzeket beszédni az emberektől és rájuk terhelni. Szerintem ennek a világnak vége. Ez a törvényjavaslat ebbe az irányba mutat. Semmi más célja nincsen. Köszönöm szépen. Kérem, hogy támogassák.

ELNÖK: Nagy érdeklődéssel hallgattuk az előterjesztő zárszavát. Két dolog biztosan látszik ebből. Az egyik, hogy ez egy szép új, ellentmondást nem tűrő világ lesz, amit önök itt építenek. Minden egyes mondatában minősített valakit vagy valamit. Ezek a minősítések ráadásul önmagukért beszélő minősítések voltak. Ilyen nem történt, sem az ön személyét, sem más személyét illetően. Ez egy új stílus lesz a bizottságban... (*Németh Szilárd István: Úgy kezdte, elnök úr, hogy aggódik értem. Itt kezdődött a történet.*) Szerintem ez egy pozitív megszólalás. Aggódok önért. (*Németh Szilárd István: Én nem aggódom.*) Ezek után meg még inkább. Képviselő úr, ez egy új, üdítő színfoltja lesz a bizottsági ülésünknek (*Németh Szilárd István: Reméljük.*) Ez a kommunikációs bravúr, amit ön itt tett, azt gondolom - ezt a

kormánypárti kollégáknak is mondom -, más irányba fogja elvinni ezt a bizottsági ülést, valószínűleg önt ezért is küldték ide, ebben egész biztos vagyok. *(Kontur Pál: Jaj!)*

De azért hadd kérdezzek egy dolgot az államosítás kapcsán: ez olyan lesz, mint a patika, és olyan lesz, mint a trafik? Az is egy államosítás volt. Ha ennek is az lesz az eredménye, hogy majd valahol valamilyen baráti cégek fogják utána tulajdonolni ezeket az állami dolgokat, akkor ez így rendben van... *(Boldog István: A szocialista országgyűlési képviselőkre gondol, akik a törökszentmiklósi körzetben két patikát nyertek?)* Képviselő úr, pont így, ahogy ön ezt mondja.

Szóval, tisztelt bizottság, nagyszerű vita volt. Az előterjesztő szakmai észrevételeit köszönjük, és hogy segített megérteni az előterjesztést. A minősítést jelző nélkül mondtam, hogy segített megérteni az előterjesztést és az előterjesztő szándékait. Ennek figyelembevételével semmi nem akadályoz meg bennünket abban, hogy az általános vitára való alkalmasságról döntsünk. *(Jelzésre:)* Szilágyi képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Lehet még hozzászólni, reagálni?

ELNÖK: Igen, reagáljon.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Két dolgot szeretnék mondani. Az egyik, hogy az előterjesztő által elmondottakhoz szeretném a jegyzőkönyv számára leszögezni, hogy amikor ellenzékről beszélnek, remélem, hogy akkor az előterjesztő Németh Szilárd úr nem sorolta ide a Jobbik Magyarországért Mozgalmat is, hiszen mi kifejeztük azt is, hogy szeretnénk és támogatni fogjuk, és mi már régen szeretnénk volna ezt megtenni.

Az elnök úr szavaihoz egyetlenegy mondatot szeretnék mondani: azt nem lehet félreérteni, és ön ismét államosításról beszél, a Jobbik Magyarországért Mozgalmat maximálisan elítélte a trafikmutyit, de a kettő között lényeges különbség van. Hogy stratégiaileg fontos közműcégeket visszavásárol az állam, vagy hogy egy piacon megszüntet bizonyos lehetőségeket és kiosztja a sajátjai között, a kettő nem ugyanaz. Úgy érzem, az előterjesztő pontosan elmondta, hogy mi a különbség az államosítás között, és mi a különbség a visszavásárlás között. Amit ön mond, hogy esetleg majd baráti cégeknek fogják ezeket a közműcégeket bárkik oda juttatni, az már egy újabb privatizáció lesz. Tehát itt nem államosításról van szó, hanem valóban arról van szó, hogy az állam, a kormány, bármelyik kormány legyen, de ezt folytatni kellene a jövőben is, súlyos áldozatok árán visszavásárolja azokat a stratégiai közműcégeket, amelyek az állam tulajdonában kellene, hogy legyenek. Azért kell visszavásárolnia, mert valóban a privatizáció során ebben az országban mindent, de mindent eladtak, mindent, de mindent kiárusítottak, és ennek következtében emberek - sajnos egyébként, hogy ilyen országban élünk - a mai napig fontos politikai szereplőnek tartva magukat fontos politikai tisztségeket tölthetnek be, akik akkor ebben a privatizációban részt vettek, sőt az emberek kárán, az emberek verejtékén meggazdagodtak, multimilliárdosok lettek. Ebben az országban ez az egyik legnagyobb igazságtalanság. Véleményünk szerint ezért lenne nagyon fontos. Addig nem is tudunk majd előrelépni a jövőben, amíg nem történik meg az elszámoltatás, amíg nem lesznek pontosan megnevezve a felelősök, amíg nem lesz pontosan feltárva, hogy mi történt ebben az országban az úgynevezett rendszerváltás óta. Akkor majd nem lehet azt mondani, és nem lehet arra hivatkozni, amire nagyon sokszor egyébként elsősorban a Szocialista Párt hivatkozik ebben az országban, és a legnagyobb demokráciát emlegetve elfelejtik a múltat, elfelejtik, hogy például a mostani baloldali miniszterelnök-jelöltnek titulált emberek hogyan gazdagodtak meg és hogyan szereztek a vagyonukat más emberek kárára. Köszönöm.

Szavazás

ELNÖK: Nagyszerű! Most akkor döntsünk, mert különben elmegy egy olyan politikai vitafórum irányába, aminek aztán már tényleg nem lenne helye a bizottsági ülésen.

Aki az előterjesztést általános vitára alkalmasnak tartja, kérem, hogy most szavazzon! (Szavazás.) Egyhangú. A bizottság egyhangúlag elfogadta.

Előadót állítunk. Ki lesz az? (Jelzésre:) Spaller képviselő úr lesz az előadó. Tudomásom szerint ma a határozathozatalt követően a Ház megkezdí a tárgyalást, úgyhogy addig kérem, hogy próbáljon meg minden információt összeszedve felkészülni és elmondani ezt a bizottsági ülést.

Tisztelt Bizottság! Ennek a napirendnek a tárgyalását lezárom. Az előterjesztőnkől elköszöntünk, a kormánytól e napirend keretében elköszöntünk.

Az élelmiszerlánc-biztonságról szóló beszámoló (J/11703. szám) (Általános vita)

Soron következik a 2. napirendi pontunk megtárgyalása. A 2. napirendi pont az élelmiszerlánc-biztonságról szóló J/11703. számú beszámoló. Az általános vitára való alkalmasságáról fogunk dönteni. Nagy örömmel köszöntöm - és remélem, hogy a helyzet változatlan - dr. Kardeván Endre államtitkár urat. Jelen van még az én forgatókönyvem szerint Fekete László úr, aki a Nemzeti Élelmiszer-biztonsági Hivatal gazdasági igazgatója. A kormány előterjesztését követően megnyitom a vitát, és azt követően dönteni fogunk az általános vitára való alkalmasságról. Államtitkár úr, öné a szó, tessék parancsolni!

Dr. Kardeván Endre államtitkár (VM) hozzászólása

DR. KARDEVÁN ENDRE államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Rövid kis prezentációt szeretnék tartani, hogy ne kelljen annyit beszélnem, és akkor remélem, érthetővé válik, hogy miért kellett ezt a beszámolót az Országgyűlés felé megtennünk. Az élelmiszerlánc-felügyeleti feladatokat a NÉBIH, a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal és a megyei kormányhivatalok mezőgazdasági szakigazgatási szervei végzik. Ezt azért mondom mindjárt az elején, mert nem mindenkinek tiszta az utóbbi időben, és ezt jó tisztázni.

Milyen ellenőrzéseket végzünk? Vannak tervezett ellenőrzések, amelyek kockázatalapúak, illetve ehhez tartoznak még a monitoring mintavételezéseink is, amelyeket meg kell tennünk. Ezenkívül kiemelt ellenőrzéseket végzünk különböző időszakokban, a téli, az újévi, a karácsonyi időszakokban és nyáron is. Céll ellenőrzéseket végzünk konkrét, aktuális feladatok alapján, például említhetném a korábbi coli-botrányt, a dioxinbotrányt, a lóhúsbotrányt, és lehetne még említeni egyet-kettőt, és vannak az eseti ellenőrzéseink, amelyeket részben a NÉBIH zöldszáman keresztül, részben pedig bármilyen bejelentés alapján kapunk.

A 2012. évi felügyeleti tevékenységünkről néhány számadat hadd mondjak! Ki van vetítve, úgyhogy minden számot nem mondanék el, csak néhányat emelnék ki, például hogy több, mint 88 ezer ellenőrzést végeztünk az élelmiszer- és takarmányszektorban, ezen belül két számot emelnék ki, ami az élelmiszer-forgalmazást illeti. Ott 30 ezer ellenőrzést, a vendéglátás területén 25 600 ellenőrzést végeztünk el. Ezenkívül állat-egészségügyi, állatvédelmi, növény-egészségügyi, növényvédelmi ellenőrzéseket végzünk. Ezek körülbelül 50 ezres tételek. A pontos számok ott vannak kivetítve. Végzünk még ezenkívül importellenőrzést, ami most már egyre kevesebb olyan tekintetben, amit a határon végzünk. Itt azért hozzá kell tenni, hogy ez az importellenőrzés kimondottan a határállomási ellenőrzésre vonatkozik, azért ilyen kicsi ez a szám.

Ami lényeges szám, hogy több, mint 1 millió mintát vizsgáltunk laboratóriumban. A NÉBIH a kiemelt ügyek igazgatóságával a hamisítással kapcsolatos ellenőrzésekben -

amelyekben természetesen a NAV is kivette a részét, sőt azt kell mondanom, hogy mindenhol közösen végeztük - 2012-ben 2,8 milliárd forint értékben derített fel áfacsalást, illetve adóeltitkolást. Ehhez még annyit, hogy a mostani időszakig ez már meghaladja a 4,5 milliárd forintnyi felderített eseteket.

Az ellenőrzések eredményei, hogy 8505 esetben került bírság kiszabásra, és ami még egy lényeges dolog, hogy 1500 tonna nem biztonságos vagy hamisított élelmiszer, illetve növényvédőszer forgalmazását tiltottuk meg, illetve semmisítettük meg.

A lényeges problémák az élelmiszer-vállalkozásoknál elsősorban adminisztratív jellegűek, azonkívül technológiai, strukturális hiányosságokat találtunk, és általános higiéniai problémák folyamatosan fel szoktak merülni.

A termékvizsgálatok jellemzően érzékszervi vizsgálatokra szorítkoznak, minőségire, és minőségmegőrzési idővel kapcsolatos hiányosságok voltak a legnagyobb számban, amelyek előfordultak.

A kommunikációs tevékenységünkről is hadd szóljak néhány szót! A NÉBIH mint a központi élelmiszerlánc-felügyeleti hatóság, 2012-ben végre erősítette a sajtókapcsolatait, 30 százalékkal nőtt a sajtómegkeresések száma, és 110 kiadott közlemény mellett ezer sajtómegjelenést produkált. Kiemelt dolognak tartjuk, hogy elsősorban a fogyasztó felé irányítottuk a kommunikációt. Az idén indítottuk az „Ételt csak okosan” kampányt, amihez csatlakozik egy kiadvány is, a Konyhasziget magazin, amit havonta adunk ki. Hogy mekkora az érdeklődés iránta, arra mondanék néhány számot, hogy ezt 200 ezres példányszámban kezdtük, most már 400 ezres példányban juttatjuk el az olvasókhoz, és már két külön kiadást is kellett kiadnunk, mert olyan igény volt rá. A kampányon túl a hagyományos szakmai továbbképzési rendszerben a központi területi hatósági tudásanyag frissítése folyamatos, és ez egy nagyon szükséges dolog.

Néhány szót a felügyeleti díjról, ami miatt tulajdonképpen - ezt az elején nem mondtam - Magyarországon szinte először van ilyen beszámolási kötelezettség a parlament felé, ilyen még soha nem volt, ez pedig a felügyeleti díjból adódik, és innen indult ki. Amikor a 2008. évi törvényt, élelmiszerlánc-biztonsági törvényt módosítottuk, akkor került be a felügyeleti díj. Erről tulajdonképpen be kell számolnunk a parlamentnek. Erről szól ez a kiadvány is, amit remélem, mindenki látott, vagy ha nem, akkor a napokban megkapja.

A bevallási határidőig 67 558 bevallást nyújtottak be, valamint ezt követte még 7 ezer pótbevallás. A késedelmes bevallásokat még nem büntettük, és semmiféle eljárás nem indult azok ellen, akik '12-ben késve vallottak be, ez azonban természetesen csak a kezdő évben volt így. A bevallások 33 százaléka az élelmiszer-, takarmányforgalmazás területéről jött, 24 százalék a vendéglátás és 14 százalék a növénytermesztés területéről.

Mi történt a befolyt összegekkel? A törvény egyértelműen fogalmaz és ebből egyértelmű, hogy az élelmiszer-felügyeleti tevékenységre köteles fordítani ezt az összeget a NÉBIH. Az összeg 10 százalékát először fejlesztésre kell elkülöníteni, és csak arra fordítható, a fennmaradó összeg 40 százaléka illeti a NÉBIH-et, és a 60 százaléka pedig a megyei kormányhivatalok mezőgazdasági szakigazgatási szerveinek a működéséhez van rendelve.

A bevallások nyomán 3,7 milliárd forint beazonosított bevétel érkezett, ebből 2 milliárd forint körüli összeg került átutalásra a MÁK részére, ami a mezőgazdasági szakigazgatási szervekhez jutott személyi és dologi jellegű kiadások fedezésére.

A NÉBIH-nél maradt 1,3 milliárd forint, amit működési kiadásokra fordítottunk, és 371 millió forintot fordítottunk fejlesztésekre, mintavevő gépkocsik, laboratóriumi műszerek beszerzésére, informatikai beruházásra fordítottuk, és a felügyeleti díjak a további sikeres bevételhez szükségesek voltak. Az adatokból látható, hogy a hatóság komoly ellenőrzési felügyeleti feladatokat lát el.

El kell mondanom azt, hogy a magyar élelmiszerlánc-biztonság világviszonylatban is jónak mondható. Meggyőződésem hogy Európában az első ötben benne vagyunk, ha az

országokat tekintjük, ismerve a többi ország problémáit. Szerencsére nálunk az igazi nagy coli- és dioxinbotrányhoz hasonló dolog nem fordult elő. Nagyon remélem, hogy ezek után sem lesz, bár nagyon nehéz ilyet kimondani, mert sosem lehet tudni. A célkitűzéseket szerintem teljesítettük, rövid távon is komoly eredményeket lehet elérni, hosszú távon az élelmiszerlánc-biztonság javulása hozzájárulhat az emberek egészségvédelmének kiteljesedéséhez. Ezért készül Magyarországon most szintén először - azt hiszem, ez mérföldkő - egy élelmiszerlánc-biztonsági stratégia, aminek az első példányát itt meg tudom mutatni. Ez most szerdán kerül a kormány elé. Remélem, hogy ott is elfogadásra kerül.

Röviden ennyit kívántam hozzáfűzni ehhez a beszámolóhoz. Természetesen ha kérdés van, nagyon szívesen válaszolok rá. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úrnak a prezentációt, a szóbeli kiegészítést és hogy a szóbeli kiegészítést segített még láthatóbbá tenni, hogy hova teszik a hangsúlyokat, mit tartanak fontosnak, milyen, az elmúlt időszakhoz kapcsolódó történések voltak. Ezeket fontosnak tartjuk.

Éppen ezért ennek is a figyelembevételével nyitom meg a vitát. Ha valaki ennek kapcsán az elhangzottakhoz vagy az előterjesztéshez szólni kíván, akkor kérem, jelezze, és szót fogok adni. *(Jelzésre:)* Spaller képviselő úré a szó, utána magam is jelzem a hozzászólási szándékomat.

Kérdések, hozzászólások

SPALLER ENDRE (KDNP): Köszönöm a szót. Nekem igazából két kérdésem lenne. Az egyik az, hogy ha érkezik egy bejelentés, hogy valahol lejárt szavatosságú vagy átcímkezett termékeket találtak, akkor mi a tapasztalat, mennyi idő alatt tudnak önök kivonulni, hiszen lehet, hogy egy vagy két nap múlva az a termék már nincs is ott. Van-e egy ilyen statisztika? Ez az első.

A második: érezzük mindannyian, hogy a NÉBIH ahhoz képest, hogy 2010-ben mennyire ismerték a NÉBIH-et - megkockáztatom, hogy lényegében senki -, most öles léptekkel halad előre, zöldszámban, plakátkampányban. Említették, hogy ezek a bejelentési számok jelentősen megnöttek. Azt gondolom, ez nagyon jó, mégis azt gondolom, hogy amikor valaki bemegy vásárolni és valamit szeretne venni és lát egy problémás terméket, az első szó, ami eszébe jut, az a fogyasztóvédelem, és akkor egy olyan hatósághoz fordul, amely azt fogja mondani, hogy oké, de nekem nincsen hatásköröm. Van-e önöknek valami olyan együttműködési szerződésük, egy olyan - nevezzük így - forróvonal vagy bármi az NFH-val, hogy ha odaérkezik egy bejelentés, akkor ők rögtön tudják öönhöz átcsatolni, és akkor tulajdonképpen ez a reakcióidő le tud rövidülni, hiszen ha ők 30 napon belül jelzik önöknek, majd önök nem tudom, hány napon belül, addigra már rég elfogyott az az élelmiszer. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm. Kérem, alelnök úr adjon szót számomra.

(Az ülés vezetését Szabó Zsolt, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Elnök úr, öné a szó.

SIMON GÁBOR (MSZP): Köszönöm szépen. Államtitkár Úr! Tisztelt Bizottság! Néhány megjegyzésre, kérdésre az előterjesztéshez kapcsolódó összefoglaló gondolattal szeretnék hozzászólni. Mindenképpen imponáló az a rengeteg szám, ami a prezentációban volt. Az a kérdés, hogy a napi valósággal ezek milyen viszonyban vannak, hogy ez a rengeteg

szám előidézte-e azt a helyzetet, hogy összességében ezen a téren azt mondhatjuk, hogy jelentős előrelépés, jelentős minőségjavulás, jelentős biztonságérzet-növekedés volt. Ebben vannak aggályok elsősorban a szakmai szereplők véleményét megjelenítve.

Vannak olyan kérdések, amelyek egyébként az egész rendszer, az egész újjáalakított rendszer megértését segítik. Én párat szeretnék ebből feltenni. Hogy ítéli meg az államtitkár úr, van-e elegendő forrás és eszköz a helyszíni ellenőrzések elvégzéséhez? Gondolok itt például a hatósági állatorvosi ellenőrzésre, ami az egyik legfontosabb végponti szereplője ennek az ellenőrzési rendszernek.

Aztán ugyancsak érdeklődnék, hogy hogyan gondolkodnak arról, megfelelőnek tartják-e az irányítási rendszert, ami kialakult? Itt is az történt, ami egyébként ezen hivatalok esetében, hogy a központi szint és a területi szint egymástól elvált, különböző helyre került, a kormányhivatalba. Vajon itt az irányítási rendszert megfelelő hatékonyságúnak tartják-e? Nem okozhat-e esetleg gondot, hogy ahol a döntés születik és ahol a végrehajtás van, az egymástól rendkívül távol van, fényévi távolságra? Több szinten keresztül kell ennek a döntési folyamatnak végigmenni.

Igazán érdeklődnék afelől, hogy az elmúlt időszak létszámcsökkenései hogyan érintették a területet. Az elbocsátásokra gondolok - elsősorban a kormányhivatalok esetében. Úgy hallottam, hogy ez a terület az átlagosnál is jobban lett leépítve más területekhez képest. Sokan azt mondták, hogy azért, mert alacsonyabb volt a lobbierjeje a belső könyöklős versenyben a kormányhivatalok esetében.

Hogy gondolkodnak arról, az élelmiszeráfa 27 százalékra emelése hogyan érintette a forgalmazókat? Kialakulhatott-e egy olyan, már-már üzletszerűen is gyakorlott nyereségszerzési technika, hogy valaki például terméket körbeutazzat az országban, és így növeli a hasznát, azaz előfordulhat az, hogy egy valós terméknek nagyobb az ára ennek eredményeként, mintha azt az ember közvetlenül az elsődleges piacról szerezne be?

Aztán mi okozhatta az elmúlt évek nagy port felvert botrányait? Jelzik, hogy jelentős előrelépés volt, mégis ha kinyitjuk az újságokat, megnézzük a tévét, meghallgatjuk a rádiót, látjuk, hogy mézbotrány, fűszerpaprika-botrány, lóhús, átcímkézés, dioxinos marha, növényi zsírral hamisított sajt és a többi és a többi. Mit gondolnak erről, mi lehet az oka, hogy ilyen nagy arányú, ilyen mennyiségű botrány van terítéken?

Aztán van-e olyan állatbetegség ma Magyarországon, amelyet egyébként be kellene, hogy jelentsenek, de nem jelentenek be? Elsősorban az exporttámogatás végett. Csak érdekelne a dolog.

Összességében fogyasztóvédelmi szempontból én azt mondom, az egy elvárás volna - és Spaller képviselő úr kérdése is minden bizonnyal erre utalt -, hogy egy hatékony élelmiszer-ellenőrzési rendszer működjön, hogy az a minőség, amely ezen a téren megnyilvánul, aminek eredményeként az élelmiszereknek, a termékeknek, annak az egészséges volta garantáltan megteremthető, hogy ez a rendszer létezzen, működjön, ennek a működésnek a feltételei meglegyenek.

Ugyancsak fontosnak gondolom, hogy az Európai Unió belüli szigorú élelmiszer-ellenőrzési szabályok érvényesítése Magyarországon is meglegyen. A parlamentben nem szakbizottságként, de sokszor szóba került a GMO-mentessége az országnak. Nagyon egyetértek, hogy ez így is maradjon. Ugyanígy e szigorú ellenőrzési szabályokat az EU-importélelmiszerek esetében is úgy gondolom, hogy gyakorolnunk kell.

Megjegyzésként szeretném még elmondani, hogy az agrárellenőrzési rendszer megerősítését nagyon fontosnak tartjuk, hogy egy egységes és megfelelő mértékben finanszírozott hatósági rendszer legyen. Ez némiképp visszatérés egy korábbi rendszerhez. Úgy látom, hogy komoly szervezeti átalakítások szükségesek ahhoz, hogy megfelelő hatékonyságú, megfelelő gyorsaságú és megfelelő módon preventív ellenőrzési rendszer legyen ezen a területen is. Nem látom át teljesen, hogy minden szempontból az az optimizmus

jogos lenne, hogy ez az újraalakított rendszer beváltotta volna a hozzá fűződő reményeket. Önmagában a számok csak a számok mögötti valóság ismeretében elegendőek. Azt gondolom, hogy a sok szám esetleg eltakarja azt, amit valójában is láthatunk, nekem legalábbis a civil világból, a szakmai szervezetek részéről ilyen típusú visszajelzéseim vannak, ezért a frakcióm azt a döntést hozta, hogy az általános vitára való alkalmasságát nem támogatja az előterjesztésnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Visszaadom önnek az ülés vezetését, elnök úr.

(Az ülés vezetését Simon Gábor, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kontur Pál képviselőtársunk következik. Képviselő úr, öné a szó. Parancsoljon!

KONTUR PÁL (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Szerintem azért van most több ügy, mert a Fidesz kormányon van és többet derítenek ki, és ez a hivatal is jobban működik. Tehát ez okozza ezt. Mit nem ért elnök úr? Az önök idejében ezek zsebre mentek, loptak, csaltak, amit tudtak, hosszú évtizedekig ezt csinálták. Hát ezt tanulták, ezt folytatták kormányon is.

De lenne egy kérdésem Kardeván úr felé az átcímkezéssel kapcsolatosan. A németországi és a magyarországi készítmények között van-e a szavatossági időben különbség? Nem tudom, ott mennyi a szavatossági idő, és mennyi itt, Magyarországon. Ha Németországban, teszem azt, ez csak három hónap, akkor a lejártakor meg kellene semmisíteni neki a terméket, ehelyett eladja a csatornákon keresztül, pénzt is kap érte, itt átcímkezik és megy tovább. Ha ez igaz, akkor ezek a visszaélések így történnek. Szeretnék világosan látni ebben, úgyhogy ez a kérdésem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm a képviselő úrnak a megszólalást, eltekintve az első megjegyzéstől. A második szakmai kérdésében teljes mértékben egyetértünk, engem is érdekelne. A minősítést meg majd meghagyjuk az ajtón kívül.

Van-e további kérdés? Ha bárki kérdez, én nagyon szívesen felfedem a kérdéseim hátterét is, de majd megnézzük, hogy az államtitkár úr hogyan reagál, és esetleg szükséges-e még néhány precízió. Ha nincs további kérdés, akkor szerintem e felvetések alapján el lehet indítani a diskurzust. Az államtitkár úr a reagálás lehetősége, azt követően viszontválaszra adok lehetőséget, és utána döntünk a előterjesztés általános vitára való alkalmasságáról. Államtitkár úr, parancsoljon, öné a szó.

Válaszok

DR. KARDEVÁN ENDRE államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen a szót. Megpróbálok röviden válaszolni, mert hirtelen jó sok kérdést kaptam. Megpróbálok sorrendben válaszolni a kérdésekre. Először az hangzott el, hogy bejelentések érkeznek, azok hogyan történnek. Egyrészt a zöldszámon keresztül, másrészt e-mailben és amit el lehet képzelni, a névtelen levélről kezdve minden van. Mi a névtelen leveleket is komolyan vesszük azért, mert élelmiszerről van szó elsősorban, az élelmiszerral kapcsolatos bejelentéseket mindenféleképpen. Hogyan tudunk reagálni? Gyakorlatilag itt is kockázatbecslés alapján megy a reagálás, mert van, ahova azonnal megyünk, mert olyan mértékűnek tulajdonítjuk és olyan veszélyesnek, akkor azonnal megyünk, de 48 órán belül mindenhova mindenféleképpen kimegyünk, még ha egyetlenegy doboz tejfől szavatossági idejének a lejártáról is van szó, illetőleg a minőségmegőrzési idejének a lejártáról van szó.

A fogyasztóvédelemmel most készülünk egy írásos megállapodást is kötni, hogy a kérdésre válaszoljak, egyébként ettől függetlenül évek óta nagyon jó a kapcsolat a fogyasztóvédelemmel, ez nekem meggyőződésem, és minden ilyen esetben azonnal értesítjük egymást, tudniillik a törvényekből egyértelműen adódik, hogy ki miért felel, és kötelességünk is egyik a másikat értesíteni. Ez megyei szinten működik, és nagyon jól működik, én azt hiszem.

Hogy mi a napi valóság és mik az aggályos dolgok az egész élelmiszer-biztonságban, én azt hiszem, azzal már a tájékoztatóm elején is adtam választ, hogy szerintem a magyar élelmiszer-biztonság világviszonylatban is jó és előkelő helyen van. Európai viszonylatban, mindig elmondom ezt, és merem állítani, az első legjobb ötben benne vagyunk. Hogy ez most harmadik vagy negyedik, ilyen nem mernék állítani természetesen, mert ezt nagyon nehéz meghatározni is, de én abszolút nem aggódom ilyen tekintetben. Amik nagy botrányok voltak, azok elsősorban külföldről származtak, és mi meg tudtuk védeni az országot, dioxinos állat se jött be, nem volt itt a coliból sem nálunk semmiféle probléma. Azt hiszem, ez mindenféleképpen azt mutatja, hogy nem dolgozik rosszul ez a szolgálat, hatósági szolgálat.

Hogy van-e elegendő forrás és elegendő hatósági állatorvos, azt hiszem, az anyagi forrással kapcsolatban nem szólhatunk egy szót sem, megvan, mióta a felügyeleti díj működik. Meggyőződésem, hogy ezzel a rendszerrel - és ezt nagyon sokszor megköszöntem a parlamentnek, és most is megköszönöm, hogy így elfogadták - az elkövetkezendő 25 évre, azt hiszem, megalapoztuk a szolgálat finanszírozását. Hogy elegendő-e a hatósági állatorvos, hivatalból is azt mondom, hogy nem elegendő, mert ha minél több lenne, nekünk az lenne a jó. Pillanatnyilag azt kell mondanom ettől függetlenül, hogy volt létszámleépítés, de egyébként az nem igaz, hogy olyan mértékű volt, hogy nagyobb, mint máshol, mert ugyanannyi volt, mint máshol. Sőt, voltak olyan megyék, ahol el tudtuk érni, hogy még jobb helyzetben maradjunk. Mindenesetre azt hiszem, elbírna a szolgálat még egy néhány létszámot, elsősorban a NÉBIH-be kell majd még nekünk létszám mindenféleképpen, de ez nem is titok, mert most is bent van a kormány előtti igényünk erre, tudniillik egyre több a feladata a NÉBIH-nek. Azt hiszem, mindenki tudja, hogy miket raknak még át hozzánk, amikben részt kell vennünk.

Az irányítási rendszer mennyire hatékony vagy nem hatékony? Azt kell mondanom, miután az országos főállatorvostól indul ki minden, a zökkenőktől eltekintve működik, hatékony. Mint minden új rendszerben, itt is vannak zökkenők és van, ami nem úgy megy eleinte, mint ahogy kellene. A KIM-mel van nekem olyan kapcsolat, hála istennek, hogy mindent el tudtunk érni vagy legalábbis majdnem mindent. Idáig semmi komolyabb gondot nem jelentett.

Az áfával kapcsolatban azt hiszem, a parlament előtt is, de a kormány előtt is nagyon egyértelmű, hogy a VM-nek mi a véleménye, hogy mi az alapvető élelmiszereknél egyértelműen az 5 százalékos áfa mellett vagyunk. Az más kérdés, hogy mennyit bír ki ebből az ország. Ezt majd eldönti az NGM, illetve a kormány. Tudomásom szerint lesz hamarosan ez ügyben döntés. Nagy botrányok voltak Magyarországon - paprika, méz -, ez nem ennek a kormánynak az idejében volt, de azt hiszem, teljesen mindegy, hogy mikor. Nem szabad, hogy ilyen legyen. Hála a jó istennek, mostanában ilyen nincs, vagy legalábbis különösebb nem volt. A lóhúsbotrány Magyarországot minimálisan érintette, most is lehet tudni, az Unió még mindig foglalkozik vele, bár most már van felelőse is a dolognak. Én azt hiszem, ezt is elég jól megoldottuk. Egyetlenegy ilyen lóhúsprobléma volt Magyarországon, a rendőrség még most is foglalkozik vele. Azt hiszem, azt is tökéletesen le fogjuk rendezni, illetve most már csak a rendőrségen múlik.

Bejelentési betegségek vannak-e Magyarországon, és bejelentettük-e az Uniónak. Egyrészt a betegségek nagy részét az OÉTI-nek kell bejelenteni. Mi minden betegséget bejelentettünk. Egyetlenegy olyan betegség nincs Magyarországon, ami ne került volna

bejelentésre. Ha visszagondolunk, akkor idén nyár közepén oldottuk fel a klasszikus sertéspestissel kapcsolatos különböző zárlati intézkedéseket is, és ezt is az Unió engedélyezte. Tehát nem titkolunk el semmit. Nem is tehetjük meg, mert akkor tényleg az exportunkat veszélyeztetnénk.

Importélelmiszer-ellenőrzés - kell-e szervezeti átalakítás hozzá? Az importélelmiszerek nagy része most már nem az uniós határon jön be. Az uniós határon természetesen mindenféle tételes ellenőrzés megtörténik, mert az Unió területére nem jöhetnek. Most már összesen csak öt határállomásunk van, tehát lényegesen lecsökkent az ez irányú felelősségünk. Azonban a másodlagos élelmiszerellenőrzéssel mi folyamatosan ellenőrizzük az importélelmiszereket, bejelentési kötelezettség van rá a mai napig, amit az Unió nem nagyon díjazott. Azt kell mondjam, mi ennek ellenére bevezettük és csináljuk. természetesen ezt is csak kockázatbecslés alapján tudjuk, de észrevehetően kevesebb az olyan áru, ami bejön Magyarországra és probléma lenne vele.

Az átcímkezésekkel kapcsolatban és hogy mennyi a szavatossági idő Németországban meg nálunk, ezzel az a helyzet, a minőségmegőrzési idővel, hogy bármilyen termék esetében - gondolom, elsősorban a fagyasztott termékekre vonatkozott ez a kérdés - az előállító privilégiuma, hogy ő milyen fogyaszthatósági időt ír rá és milyen minőségmegőrzési időt. Ugyanaz vonatkozik természetesen Magyarországon és Németországban is arra az árura. Ha a német ráírja a három hónapot, akkor Magyarországon ugyanannyi vonatkozik rá és nem bedolgozható. Az átcímkezés szigorúan tilos. Mi ezt üldözzük, büntetjük, kobozzuk. Nagy tételeket koboztunk, abban a 150 ezer tonnában azért van sok ilyen tétel, mert pontosan átcímkezés, illetve címkeátjavítás miatt történt az elkobzás. Ezt szigorúan üldözzük most is, és amíg én itt leszek, addig egész biztos, hogy szigorúan is üldözni fogjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Két dologban szeretnék csak pontosítani, mert valószínűleg nem elég egyértelműen tettem fel a kérdést, inkább csak jelezném. A hatósági állatorvos ellenőrzése esetében változott-e az az állapot, nyugtasson meg, és akkor én magam is regisztrálom magam számára, ha változott, hogy a korábbi szolgálati gépjárműveiket tőlük elvették, a saját gépjárműhasználatot pedig nem kompenzálják, ezért ebből következően minimalizálódott az a kiszállás, ami egy adott járásban az ő részükről megtörténik. Ha ebben változott a helyzet, akkor ezt a magam számára örömmel regisztrálom, államtitkár úr.

DR. KARDEVÁN ENDRE államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium): Igen, változott a helyzet. Volt egy nagyon rövid időszak, amikor gondok, félreértések, problémák voltak. Egyrészt a jogosult állatorvosok átkerültek a NÉBIH fennhatósága alá, közvetlenül a NÉBIH fizeti nekik a gépkocsifutárt, ha már erre visszatérünk. Gyakorlatilag talán egy megye van, ahol még meghatározott kilométerrel futnak a gépkocsik, legalábbis én többről nem tudok, majd holnap lesz igazgatói értekezlet, aminek a témája az, hogy ez megváltozott-e. Én nagyon remélem, hogy igen, mert a KIM-ből ezt a visszajelzést kaptam. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr, örömmel rögzítettem. A másik ilyen kérdés, ami szerintem hasonló módon gyorsan megválaszolható: amikor a felügyeleti díjakról amikor beszéltem, ugye azt a NÉBIH beszedi és annak a díjnak a jelentős részét tovább utalja más kormányhivatalbeli feladatokra, esetenként luxus finanszírozását szolgálja, csak töredékrésze kerül vissza az ellenőrzési szint finanszírozására. Ezt is örömmel veszem, ha ebben van változás. Államtitkár úr!

DR. KARDEVÁN ENDRE államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium): Igen, a meghatározott összeg 60 százaléka, amint mondtam, a kormányhivatalok felé átutalásra kerül.

Természetesen nem mi utaljuk ki minden megyének külön, ez már a KIH feladata. Mi adtunk javaslatot is a KIM felé, ezt nagyrészt, hogy mondjam, figyelembe is vette a KIM a elosztásnál, de arra nekünk már nincs és nem is lesz soha jogosítványunk, hogy mi ellenőrizzük pontosan azt, hogy utána mi történik a pénzzel. Nincs ezzel semmi probléma addig, amíg az élelmiszer-biztonság, illetve az állat-egészségügyi és élelmiszer-ellenőrzési igazgatóságokat aktuálisan kielégítik a kormányhivatalok. Hogy az odaérkező pénz most pillanatnyilag hova lesz felhasználva, természetesen erre nekünk már nincs rálátásunk. Egy dologra viszont igen, hogy év végéig el kell számolniuk a kormányhivataloknak ezekről az összegekről, hogy azt oda fordította-e, arra a négy igazgatóságra, ami hozzánk tartozik mint szakigazgatási szerv. Köszönöm.

Szavazás

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr, és külön köszönöm, hogy partner volt, hogy ilyen kulturált módon lefolytassuk ezt a diskurzust.

Amennyiben nincs további kérdése a bizottságnak, szerintem itt van a lehetőség, hogy döntsünk az általános vitára való alkalmasságról. Aki általános vitára alkalmasnak tartja, kérem, hogy szavazzon! *(Szavazás.)* Tizenkettő igen szavazat. Ki nem tartja általános vitára alkalmasnak? *(Szavazás.)* Kettő. A döntést meghoztuk.

Előadót is kell majd állítanunk. Nem tudom, hogy a többségi álláspont képviselőjét ki vállalja. *(Jelzésre:)* Spaller képviselő úr vállalja. Majd nyilatkozunk arról, hogy a kisebbségi álláspontot képviselőnek hogy lesz a képviselője.

Tisztelt Bizottság! Államtitkár Úr! Önnek és kollégáinak is köszönöm a bizottsági ülésen való érdemi részvételt és azt a nagy türelmet, hogy végigvárták az előtte lévő napirend lezajlását. Köszönöm szépen. Jó munkát kívánok önöknek! Ezzel ezt a napirendi pontot lezárjuk.

A devizahitel-követelések okán fizetésképtelenné vált természetes személyek helyzetének átfogó rendezéséről szóló határozati javaslat (H612009. szám) (Vona Gábor és Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselők önálló indítványa) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről)

Soron következik a harmadik napirendi pontunk, amely a devizahitel-követelések okán fizetésképtelenné vált természetes személyek helyzetének átfogó rendezéséről szóló határozati javaslatról szól - H/12009. szám. -, Z. Kárpát Dániel és Vona Gábor képviselő urak önálló indítványa. A mai vitánk eredményeként a tárgysorozatba-vételről kell döntenet. Ennek figyelembevételével kérem meg a kezdeményező képviselő urat, Z. Kárpát Dánielt, hogy tegye meg szóbeli kiegészítését, azt követően a vitát lefolytatjuk, és a végén szavazás útján döntenet fogunk. Képviselő úr, öné a szó.

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) hozzászólása

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Köszönöm az összes, még jelenlévő tagnak, hogy figyelmét egy olyan témának szenteli, amelyről nem titkoljuk, hogy nem újszerű, nem most találtuk ki, nem ebben az évben, és mivel egy bevált nemzetközi módszerről van szó, amelyektől mi általában ódzkodunk, de ebben az esetben a magyar családok érdekében kivételt teszünk, egy olyan módszert vezetnénk a tisztelt Ház elé, amelynek értelmében a bajban lévő csődközeli vagy már csődhelyzetben lévő családok megsegítése végre valósággá, realitássá válhatna. Nem utolsósorban pedig a családi csődvédelem rendszerével a KDNP 2010-et megelőzően még kampányolt is, tehát egy olyan elképzelésrendszerrel van szó, amellyel bár kampányoltak az

elmúlt három évben, sajnos mégsem merték behozni a Ház elé. Hogy miért nem merték, ez egy külön kérdés, de hogy ilyen erős kifejezést használhatunk, ezt indokolja az, hogy bár bizottsági tárgysorozatba került ez a témakör, mégsem merté valamiért az eredeti előterjesztője parlament elé vinni. Ha pedig más indoka volt, akkor ez az indok nem került megismerésre. Ugyanakkor tény, hogy jóval 150 ezer fölött van azon családok száma, akinek a hitele bedőltnek tekinthető, és ezen bedőlt hitelállomány esetében minden család feje felett ott a bárd, és minden családot a szétszakadás veszélye fenyeget, hiszen tudjuk, hogy ha kilakoltatásra sor kerül, akkor jellemzően jön a gyámügy, ha pedig elvette a gyermekeket a családból és ez az élőhely, élettér elvesztése bekövetkezett, akkor a visszarendeződés esélye minimális.

Azt is látnunk kell ugyanakkor, hogy egy bizottságot már megjárta ez az előterjesztésünk, és legalábbis visszas válaszokat kaptunk azt illetően, hogy miért nem akarja még jelen pillanatban a kormányzat megsegíteni a magyar családokat ily módon. Ott közölték velünk, hogy olvassuk a sajtót, ha a kormányzat szándékairól akarunk tájékozódni, és hát egy november 1-jei határidőt emlegettek, amit a bankoknak adtak. Egyetlen probléma van ezzel, hogy önöket nem nagyon hívják kilakoltatások idején, minket viszont hetente 3-4 esetben is, konkrét fizikai jelenlétünkkel próbálunk segíteni a magyar családoknak, de nem biztos, hogy ez egy ellenzéki párt dolga lenne.

Ne próbáljanak bennünket azzal sem megnyugtatni, hogy az úgynevezett árfolyamgát mennyire segít a családoknak, mert ez nem igaz. Ez a minősített hazugság már többször megdőlt. A tekintetben is megdőlt, hogy az árfolyamgátba való belépéskor egy úgynevezett tartozáselismerő nyilatkozatot íratnak alá a családok többségével, mely által elismertetik velük a már mesterségesen és undorító módon felduzzasztott magas tartozást, amelyet aztán próbáljon meg a család a bíróságon vitatni, ha egyedül akar érvényt szerezni igazának. A Nemzeti Eszközkezelő esetében is fennáll még mindig az, hogy a bűnelkövető bank, és tisztelet a kivételnek, mert tisztességes bankokra szükség lenne, de az érintett bank jelöli ki azt az ingatlant, Magyarország állampolgárának az ingatlanát, amelyiken Magyarország kormánya segíthet. Ilyen helyzetben a Jobbik álláspontja az, hogy nem tárgyalgatni kellene a Bankszövetséggel, egyenesen szánalmas, ciki és önökre nézve megalázó az, hogy egyes bankvezérek azt üzenik a médián keresztül önöknek, hogy hát a törlesztőrészletekben csak 15 százalékyi csökkentés képzelhető el, mire egy kormányzati tisztviselő reagál, hogy de 17 kéne. Egy ilyen piti piaci alkudozás folyik a sajtó berkein belül. A mi álláspontunk szerint nem tárgyalgatni kell, nem újabb határidőt adni, hanem az általunk letett megoldási javaslat szerint pártszínektől független szándékból kiindulva megsegíteni a magyar családokat.

A koncepciónk lényege két mondatban összefoglalható. Az egyik ága: nem úgy akarjuk csinálni, mint a KDNP, hogy egy kirendelt csődgondnok majd belebeszél a család költségvetésébe és megmondja, hogy a nagymama gyógykezelésére vagy a gyerek tandíjára jut-e, van-e. Első ága szerint egy ingyenesen kirendelt jogvégzett segítő személy közvetítene a bank vagy a hitelező pénzintézet felé egy új megállapodás elérése érdekében, a család törlesztőképességéhez igazodva csökkentve a törlesztőrészletet akár egy hosszabb futamidő igénybevitelével, emellett szavatoljuk, hogy addig az ingatlan biztonságban van. A másik ág tekintetében pedig ezen ingyenes kirendelt személy segítene közvetíteni a munkaerőpiac felé, hiszen a hitelválság nagyon sokszor együtt jár az álláshely elvesztésével, egyikből következhet a másik. Éppen ezért ingyenes átképzési lehetőségekkel és adott esetben igen, munkahelyek biztosításával el lehetne érni, hogy a család kikerüljön ebből a tarthatatlan helyzetből. Önmagában segélyezéssel, önmagában hal odaadásával ez nem megy, halászhálót is kell biztosítani és szakértelmet. Ez a két ág tehát tökéletesen alkalmas arra, hogy ezen jóval 100 ezer fölötti magyar családmennyiséget kihúzza a bajból vagy legalábbis egy részüket. Még egyszer mondom, mi önöktől nem kérünk többet, mint a saját korábbi választási ígéretük, saját korábbi kampányelemük felélesztését, Ház elé vitelét és egy érdemi konstruktív

vita lefolytatását, nem megelőlegezve a döntést, de úgy érzem, hogy önök kutyakötelesek saját választóik szemébe nézve ezt a vitát lefolytatni és egyáltalán érdemi érvekkel támogatni pro vagy kontra ezt a kérdéskört. Köszönöm a lehetőséget.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm az előterjesztőnek a szóbeli kiegészítést. Megnyitom a bizottsági vitát az előterjesztéshez kapcsolódóan. Mondom még egyszer, a vita eredményeként majd a tárgysorozatba-vételről kell döntenünk. Ki kíván hozzászólni az elhangzottakhoz? *(Jelzésre:)* Alelnök úr kíván szólni, utána pedig - jelzem - én is szeretnék hozzászólni. Tessék, parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen. Egy kérdésem lenne az előterjesztőhöz. Mi garantálja azt, hogy ezek a családok nem kerülnek ismételtelen olyan helyzetbe két év múlva, három év múlva, öt év múlva, tíz év múlva? Mi az, ami hosszú távon garantálja a rendszer működését?

ELNÖK: Köszönöm szépen. Alelnök úr, kérem, én magam is szólnék, legyen szíves nekem szót adni.

(Az ülés vezetését Szabó Zsolt, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Elnök úr, öné a szó.

SIMON GÁBOR (MSZP): Köszönöm szépen. Örülök annak, hogy volt bizottsági tag képviselőtársunk, Z. Kárpát Dániel a témát felveti és országgyűlési határozati javaslat formájában újra a parlament asztala felé hozza, csak a hitelesség kedvéért jelzem, hogy magam több olyan előterjesztésnek voltam a jegyzője, beadója, amely nemcsak, hogy javaslatként, hanem kidolgozott törvénycsomagként tette meg ugyanezt a javaslatot, mármint a természetes személyek csőd eljárása, magáncsőd eljárás vagy családi csőd, ahogy ezt pártcsaládonként hívják ezeket a megközelítéseket. Egyik sem járt sikerrel, egyiket sem volt hajlandó a parlament napirendjére venni és megvitatni, ezért őszintén szólva túl nagy illúzióval nem rendelkezem most sem ebben a kérdéskörben a többség álláspontját illetően, de hátha egyszer az a lélektani gát átszakad, és pont önöknél fog ez átszakadni, ezért helyes, hogy ezt a lépést megteszik.

A második megjegyzésem arra vonatkozik, hogy ma nemcsak a devizahiteles családok vannak ám válságban, nagyon sokan a válságot úgy élik meg, hogy nem egy hitelfelvételből fakad a családot ellehetetlenítő helyzet kialakulása, hanem például egy munka elvesztéséből. Tehát munkanélkülivé válik a család. Vagy megismerkedtünk egy új fogalommal, amely szintén ugyanezt a helyzetet eredményezheti, ez a dolgozói szegénység fogalma. Ma már, tisztelt képviselőtársaim, önmagában a fizetés nem garantálja, hogy abból a család egyébként önmagát képes fenntartani, a rezsijét kifizetni, a gyerek iskoláztatását finanszírozni és nem sorolom tovább. Nyilvánvalóan ez a rezsizsámlák elmaradásával és ilyen értelemben a család negatív spirálba való kerülésében is jelentkezik.

Ezért gondolom azt, hogy komplexebben kell ezt az egész kérdést nézni, nem önmagában csak a devizahiteles családokról, hanem minden olyan családról kell gondolkodnunk, akik ilyen helyzetbe kerülnek, de nyilvánvalóan ez az előterjesztés most a devizahiteles családok helyzetére vonatkozik, tehát az ő szempontjukat kell előtérbe helyezni. Ez egyébiránt még egy dologra ráirányította a figyelmet, hogy a jelenlegi megoldási eszközrendszerből hiányoznak elemek. Nyilvánvalóan ezért kezdeményezték a képviselő úr

is ezt a dolgot, hiszen az már látszik, hogy a legelesettebb, legnehezebb helyzetben lévő devizahiteles családok esetében nincsen olyan eszköz, ami az ő helyzetüket megoldaná. Ócsáról, azt gondolom, ma már nincs sikertörténet, már kormánypárti oldalon sem sok szó hangzik el, pedig ez úgy indult, hogy az majd egy sikertörténetként egycsapásra megoldja annak a százezer családnak a gondját. A Nemzeti Eszközkezelő vérszegény működése sem tűnik olyanak, ami önmagában ezt a helyzetet képes megoldani. Hiányoznak eszközök, hiányzik a családi csőd eszköze, de hiányzik egyébiránt, azt gondolom, a szociális bérlakás program, hiányoznak más, az otthon biztosításához járuló eszközök is.

Éppen ezért fontosnak tartom, hogy a családi csőd intézménye, jogi intézménye Magyarországon bevezetésre kerüljön még akkor is, ha vannak benne szakmai polémiák, hogy ki mit gondol ebben precízen, pontosan. Az önök előterjesztésében is van legalább két olyan kérdés, amelyet helyes volna, ha tisztáznánk, még úgy is, ha a Ház nem veszi napirendre. Érdemes róla beszélni, mert amikor beszélünk róla, akkor segítünk a szakmai javaslatok közül a legjobbak kialakításában.

Az egyik az, hogy azt írják, hogy a devizahitel-szerződések Pénzügyi Felügyelet által kötelező vizsgálata. A felvetést vagy a megválaszolható gondolatot abban látom, hogy pontosan mire is terjedne ki ez a kötelező vizsgálat, és hogy milyen jogosítványokat adnának a felügyeletnek ehhez a kötelező vizsgálathoz, hogy ezt lefolytassák.

Ugyancsak nem világos számomra, hogy mi ennek a vizsgálatnak a jogkövetkezménye. Ez egy lényegi elem az előterjesztésben, és ne haragudjanak, én szakmailag is elolvastam az önök javaslatát. Én nemcsak azt a szintű vitát gondolom itt lefolytatni, amit itt az elején egymás minősítgetésével megtettek a felek, hanem szakmai értelemben is. Ez egy nyitott kérdés. Gondolkodtak-e ezen? Végiggondolták-e azt, hogy ennek mi a következménye? Őszintén szólva engem is érdekelne az, amit az előterjesztő megtett, hogy van-e a kormánypártoknak arra álláspontja, hogy ezt az előterjesztést kormányzati oldalról behozzák-e vagy nem, és ha igen, mikor. Ellentétben a képviselő úrral, én bizottsági elnöki mivoltomból is egy nagyon érdekes levelezést folytattam le a kormánypártok képviselőjével úgy is, mint kormányzati szereplővel is és úgy is, mint kormánypárti frakció szereplőjével. Ennek a levelezésnek a következményeként nem derült ki számomra egyértelműen, hogy mikor, milyen formában, hogyan kerül be a Házhoz kormánypárti oldalról a magáncsőd intézményének az előterjesztése. Ha a sorok között van olyan képviselőtársam, aki egyébként ezt tudja, akkor segíthetne ezt is feldolgozni, mert ez egyfajta válasz szokott lenni önnek is és másoknak is, hogy most ezt azért nem vesszük napirendre, azért nem vesszük tárgysorozatba, mert majd jön a kormánypárti előterjesztés. Azt hiszem, egy évvel ezelőtt írtam meg az első leveletem e témakörben. Azóta nem érkezett be a Házhoz tárgyalható formában ez az előterjesztés. Segítsenek nekünk abban, hogy ezt is értsük. Én magam ennyivel szerettem volna kiegészíteni, kérdéssel és megjegyzéssel. Köszönöm szépen.

Alelnök úr, parancsoljon!

(Az ülés vezetését Simon Gábor, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e további kérdés, észrevétel az előterjesztéshez kapcsolódóan? *(Jelzésre:)* Szilágyi képviselő úr, öné a szó, utána pedig majd meglátjuk, hogy azt követően a reagálásokat is megtéve elegendő-e az információs állapotunk. Szilágyi úr, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Először is visszatérnék arra, hogy elhangzott most itt, a bizottsági ülésen, ugyan még a rezsicsökkentés kapcsán Németh Szilárd szájából, hogy segítsünk a magyar családokon. Azt, hogy segítsünk a

magyar családokon, folyamatosan szem előtt kellene tartani, és ez pont egy olyan beadvány, pont egy olyan rész, amit most tárgyalunk, ami szintén arról szól, hogy segítsünk azokon a magyar családokon, akiket véleményem szerint az államnak kötelező megvédeni és segítséget nyújtani az állampolgárainak, legfőképpen akkor, ha olyan emberekről van szó, akiket becsaptak, megtévesztettek, elvették és a jövőben is el kívánják venni az életük munkáját vagy az otthonát. Ezeknek az embereknek kötelező segítséget nyújtani. Hogy az állam megpróbál a devizahitelesek érdekében különböző lépéseket tenni és hogy az egyik ilyen lépésnek a következő állomása most a november 1-jei határidő és a bankokkal való megállapodás, ez nem zárja ki, hogy ez a javaslat akármilyen megállapodás kiegészítése lehet, hiszen a rezsicsökkentésnél is arról beszéltünk, hogy jó pár más lépést is meg kellene tenni az effektív 11,1 százalékos rezsicsökkentés mellett, ami afelé irányul, hogy segítünk az embereknek. Itt ugyanez van. Hogy a bankokkal a kormány meg tud állapodni vagy nem tud megállapodni, hogy lesz-e egy újabb devizamentő segítség ebben az országban, attól ez még egy nagyon jó kiegészítése lehet.

Az a nagy probléma, hogy amikor ilyen helyzetbe kerül egy devizahiteles, ott egyedül áll szemben pénz nélkül, lehetőségek nélkül, minden anyagi lehetőség nélkül a hitelezővel, az ügyvédekkel, a végrehajtóval, azzal, akinek eladták a követelést, és még sorolhatnánk, hogy ki mindenkivel. Ráadásul egy ilyen krízishelyzetben, amikor valaki egyedül van, akkor ennek a lehetőségnek akár pszichológiai jelentősége is lenne, hiszen kétségbeesik, úgy érzi, hogy egyedül van, kétségbeesik, esetleg elvesztette a munkáját, nehezebben talál munkát, és ha úgy érezné, hogy fordulhat valakihez, ha legalább egy kis fényt látna arra, hogy az ő problémája megoldódik, és ebben ráadásul még állami segítséget is kapna, hiszen az önkormányzatokhoz fordulhat, most gondoljanak bele abba, hogy nem is olyan régen tárgyaltunk a PSZÁF és a bankok összevonásának lehetőségéről, a PSZÁF-nál is kiemeltük, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület milyen jól működött. Semmi mást nem csinált ez a Pénzügyi Békéltető Testület, mint egy asztalhoz ültette azokat, akik hozzá fordultak, a bankokkal, a pénzintézetekkel vagy bárkivel. Csak azzal, hogy egy asztalhoz ültette és megpróbált közvetítő szerepet játszani, nagyon-nagyon sok emberen tudott segíteni.

Az a probléma, hogy sajnos ma Magyarországon akkora a létszáma a devizakárosultaknak, hogy nem tudja ellátni egy intézmény ezt a feladatot, sokan esetleg nem is tudnak róla. Ha ez országos hálózat lenne, helyben tudnának fordulni mondjuk ehhez az országos hálózathoz, akkor biztos, hogy sokkal több ember fordulna oda. Elképzelhető, hogy ha csak a krízishelyzetet oldaná meg, ha csak a kétségbeesésben lévő embernek tudna egy kicsit segíteni, lehet, hogy ez akkora lökés lenne, ami megoldhatná az ő későbbi problémáját. Ráadásul felmerült a kérdés, hogy mi a garancia arra, hogy nem kerülnek vissza ezek az emberek ugyanebbe a helyzetbe két-három vagy négy év múlva. Azt mondom, annak kellene lennie a garanciának, hogy ebben az országban soha többet nem történhet olyan aljasság, mint ami a devizahitelezéssel kapcsolatban megtörtént. Ha felelősen gondolkodó nemzeti kormánya van ennek az országnak, akkor ilyen nem történhetett volna meg. Ha megfelelően felügyeli a bankok szerepét, megfelelően tájékoztatja az állampolgárait és segítséget nyújt az állampolgároknak, akkor ilyen soha többet nem történhet meg ebben az országban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kíván-e még valaki hozzászólni a vitában? *(Nincs jelentkező.)* Nem kíván szólni senki sem.

Az előterjesztőnek adom meg a reakálási lehetőséget, azt követően pedig szavazni fogunk.

Válaszok

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm a szót és az újabb hozzászólás lehetőségét. Nagyon sajnálom, hogy érdemi szakmai ellenérvek nem merültek fel a családi csődvédelem jobbikos koncepciójával szemben. Így volt ez már a Gazdasági bizottság előtt is, ahol szintén szakmai érvek felhozásának képtelensége mellett szavazta le az ottani kormánytöbbség a magyar családokat megvédeni szándékozó indítványunkat. Itt annyival előrébb jutottunk, hogy legalább már egy-két kérdést felmerült, amely a részletekre vonatkozik. Ettől nekünk illúzióink nincsenek, de nyilván nem mi vagyunk azok, akiknek majd a magyar családok szemébe kell nézni, hogy miért nem segítettek rajtuk.

De vegyük ezeket a részletkérdéseket, hogy ne érje szó szakmailag a ház elejét. Mi garantálja, hogy nem kerülnek ugyanoda ezek a családok? El kell, hogy mondjuk azt, hogy a mi rendszerünk és elképzelésünk szerint is egy évenkénti felülvizsgálatra kerül sor a családi csődvédelem terén a tekintetben, hogy az ingyenesen kirendelt jogvégezett személy mennyiben tudott segíteni, és a család mennyiben volt együttműködő. Ez nyilván nem azt jelenti, hogy az ő kiadásaik felülvizsgálata során azt vizsgálnák, hogy mondjuk a gyermek tandíjára költhettek-e vagy sem, hiszen költhetnek, ez természetes. De az is vizsgálható, mérhető, nyomon követhető, hogy mennyire voltak nyitottak az ingyenesen biztosított és tisztességes munkahelyek felé vezető átképzési programokra, illetve mennyiben tudták az új egyezség feltételeit betartani. Márpedig ha az az ő teherbíró képességükhöz kerül igazításra, akkor ennek a betartása emberi számítások szerint lehetségessé kell, hogy váljon.

A PSZÁF-ra vonatkozó kérdés kapcsán el kell, hogy mondjam, nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy miközben az állam nyújtana a családi csődvédelemmel keresztül segítő kezét, az állami felügyeleti szervek is tegyék mellé a maguk munkafolyamatait, hiszen minden egyes károsult család esetében egy automatikus vizsgálatot szeretnénk elrendelni azt illetően, hogy a bank és a közöttük megkötött szerződés pontjai minden tekintetben tisztességesek-e, megfelelnek a hatályos jogszabályoknak, és nyilvánvaló, hogy ha nem felelnek meg, akkor a teljes fogyasztóvédelmi jogkörrel felhatalmazott PSZÁF vagy annak megfelelő szerv az összevonás után a jogkövetkezmények tekintetében nemcsak a szerződés tisztességes irányban történő módosítását érhetné el, hanem bizony kártérítést is az adós számára, nyilvánvalóan a bank kontójára és nem az állam kontójára.

Azt is el kell, hogy mondjuk, hogy a jelenlegi helyzet, amit a Fidesz-KDNP-kormányzat is helyzetben tart, nem változtat rajta, tarthatatlan a tekintetben, hogy a nyilvántartott, lakosságnál felhalmozódott tartozás mennyisége magasabb, mint amennyi az érintett lakosság teljes nyilvántartott vagy felbecsült vagyona, tehát nem lehet kikerülni ebből a helyzetből fizikailag. Ez a modernkori adósrabszolgaságot jelenti, ahol a tartozásmennyiség, ez a tartozásállomány öröklődik az utódokra, öröklődik a családtagokra, és évtizedes káoszba sodorja ezeket a családokat. Nem lehet tehát egy választási kampányidőszak végéig várni, nem lehet a választásokig várni. Azonnali cselekvést igényel ez a helyzet, főleg azért, mert jelen pillanatban is a kormányzat által meghatározott kvóta alapján dobálják utcára az embereket, ami tökéletesen elfogadhatatlan. Még inkább elfogadhatatlan az, hogy szakmai vita ezen indítvány kapcsán nem igazán bontakozik ki, tehát ha ne adj' isten, ez elutasításra kerül, akkor önöknek egyesével szembesülniük kell azzal, hogy nem voltak képesek szakmai indokokat felhozni a magyar családok megsegítése ellen, mégis adott esetben leszavazhatják a magyar családok megsegítését, ami álláspontom szerint képviselői esküjükkal sem feltétlen áll szinkronban.

Ugyanakkor még fontosabb szempont lehet az, hogy meg kellene végre mutatni az érintett bankoknak, a fogyasztói bizalommal visszaélő bankoknak azt, hogy Magyarországon nem lehet mindent következmények nélkül megtenni, valamint azt is, hogy nem feltétlenül a Bankszövetséggel kell munkareggelik sorozatát elkövetni, hanem bizony a megoldást egy diktátum formájában is le lehet tenni az asztalra. Igenis Magyarország kormányának és az

államnak joga lenne diktálni azoknak a bankoknak, amelyek nemcsak a magyar lakosságot, de a teljes magyar gazdaságot ilyen helyzetbe hozták. Egy utolsó számadat: miközben az önök államtitkárai az NGM részéről egy-két tizedes gazdasági növekedésen szoktak örömködni, a magyar lakosság a bruttó hazai össztermék 2-3 százalékát évente törleszti, jellemzően idegen tulajdonosi háttérű pénzügyintézeteknek, amelyek kivonják magukat a közteherviselés alól, kiszivattyúzzák a pénzt Magyarországról, és önök ez ellen maximum részcsелеkvést tudtak felmutatni, teljes körű megoldást nem értek el. Itt van tehát a lehetőség, most az önök szavazatán múlik az, hogy a Ház egyáltalán tárgyalhasson a teljes körű megoldásról. Az én bizodalmam még mindig erős abban, hogy ebben a kormányzati ciklusban keresztül tud menni egy hasonló koncepció. Hogy az elhangzottak fényében mire alapozom ezt a bizodalmat, ha a KDNP-s képviselőtársaim tükörbe szeretnének nézni, akkor bizony a saját indítványukra nem szavaznak nemmel. Ha mégis ez történik, akkor az pedig magyarázatért és következményekért kiált. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm az előterjesztőnek a reagálást. Szeretném megkérdezni, hogy van-e a teremben kormányt vagy tárcát képviselő, aki az előterjesztéssel kapcsolatban kíván nyilatkozni. *(Nincs jelentkező.)* Ilyet nem látok. A jegyzőkönyv számára azt rögzítjük, hogy a kormány ezzel az előterjesztéssel kapcsolatban a napirendre vételi döntést megelőzően nem kívánt álláspontot kialakítani. A Házsabály szempontjából erre a lehetősége és a joga megvan, így ezt érdemi módon is rögzítettük.

Szavazás

Úgy gondolom, nincs más dolgunk, mint a döntést meghozni. Aki a tárgysorozatba-vételt támogatja, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Kettő. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Nyolc ellenszavazat. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Négy. A bizottság az álláspontját kialakította, nem vette tárgysorozatba az előterjesztést.

Köszönöm szépen. Ennek a napirendi pontnak a tárgyalását lezártuk. Elköszönünk Z. Kárpát Dániel képviselőtársunktól, kapott egy kis benyomást a mostani bizottsági működésünkről. Korábban ő is tagja volt ennek a bizottságnak.

Egyebek

Az „egyebek” napirendi pont keretében annyit szeretnék tájékoztatásul adni a bizottság számára, hogy jövő héten hétfőn délelőtt 10 órakor szándékom szerint újra bizottsági ülést tartunk. Jó munkát kívánok mindenkinek a plenáris ülésre!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 17 perc)

Szabó Zsolt
alelnök

Simon Gábor
elnök

Jegyzőkönyvvezető: Vicai Erika